

[திரு. என். வி. நடராசன்]

[1971 சூலை 30]

இந்த நிறுவனத்தை ஒரு கூட்டமைப்பாகப் பதிவு செய்யவும் ஊழியரின் நிலையை ஒழுங்குபடுத்தி நிரந்தரமானதாக்கவும் மத்திய அரசு கவனம் செலுத்தி வருவதாகத் தெரிய வருகிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அங்கே பணியாற்றக் கூடியவர்கள் மத்திய அரசின் சிப்பந்திகளா அல்லது வேறு சிப்பந்திகளா என்று தெளிவாக இல்லாத நிலையில் ஒரு இயக்கத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே தமிழக அரசு தங்களுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி மத்திய அரசிற்கு எழுதி இவர்களை மத்திய அரசு ஊழியர்களாக நிரந்தரமாக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(5) அறிக்கை அளித்தல்

தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மீதான மதிப்பீட்டுக் குழுவின்

அறிக்கை.

MR. SPEAKER : Thiru Vezhavendan will present the Report of the Committee on Estimates.

THIRU K. VEZHAVENDAN : Mr. Speaker, Sir, I have the honour to present the Fourth Report of the Committee on Estimates on Industrial Development Corporation.

(6) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

(அ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு வேளாண்மை வருமானவரி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 19/1971).

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு வேளாண்மை வருமானவரி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு * (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று முன்மொழிகிறேன்.

MR. SPEAKER : Thiruvallargal K. T.K. Thangamani, H. V. Hande, A. R. Marimuthu and A. Subramaniam, have given notice of amendments. They are all identical amendments. I allow the amendment of Thiru K. T. K. Thangamani who can now move it.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, I move :

“That the Tamil Nadu Agricultural Income-Tax (Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 19 of 1971), be referred to a Select Committee consisting of 21 Members of the Assembly (names to be furnished later).

The amendment was duly seconded.

*10—7—71-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பட்டுள்ளது.

1971 சூலை 30]

MR. SPEAKER : Thiru K. P. Gopal and Thiru J. James have given two amendments. They are identical amendments. I call upon Thiru James to move his amendment.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, என் பெயரால் இருக்கின்ற மசோதாவிற்கான கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

"That the Tamil Nadu Agricultural Income-Tax (Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 19 of 1971), be circulated for eliciting public opinion there on "

The amendment was duly seconded.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Mr. Speaker, Sir, the Government have considered it necessary to rationalise the structure of the Tamil Nadu Agricultural Income-tax Act, 1955 (Tamil Nadu Act V of 1955), so that this tax bears a greater correlation to the income from the land rather than to the classification of the land which is the case at present in respect of all crops except tea, coffee, rubber, arecanut, cardamom and cinchona. This makes it necessary to modify the definition of "standard acre" in the said Act in order to relate it to the various important crops grown in this State. The Government have also found it necessary to make certain changes in the said Act for augmenting the resources of the State. This is proposed to be done by revising the rates of composition and the rates of tax under the said Act and also by imposing certain restrictions on the extent of agricultural land to which composition can be permitted.

Sir, I request the House to accept the motion.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, விவசாய வருமானத்தின் பேரிலேயுள்ள வரியைச் செலுத்துவதற்கு அரசால் கொண்டுவரப்பட்ட மசோதாவின் பேரிலே என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வெகு நீண்ட நாள் வரையிலும் விவசாயத்தின் பேரிலே, வருமான வரி விதிக்கப்படாமல் இருந்தது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். விவசாயம் அதிகமாக அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டிய ஒன்று. விவசாயம்தான் நாட்டிலே உள்ள எல்லா வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. ஆகவே, விவசாயம் முழு வளர்ச்சி அடைகின்ற வகையிலே இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும், விவசாயிகளுக்கு ஊக்கக் குறைவு ஏற்படக்கூடாது என்கிற காரணத்திற்காகவும் விவசாய வருமானத்திற்கு வரியே இல்லாமல் இருந்தது. அதன் பிறகு தொழில் துறை போன்ற வளர்ச்சிகளில் அரசாங்கத்திற்கு சரியான வருமானம் கிடைக்காத காரணத்தால் விவசாயத் துறையிலே வரி விதிக்க வேண்டுமென்று துவங்கி, பிளாண்டேஷனுக்கு மட்டும் போட வேண்டி வந்தது. அதன் பிறகு 1959-ம் ஆண்டிலே பிளாண்டேஷன் அல்லாத பயிர்களுக்கும், சாகுபடி செய்கின்ற நிலங்களுக்கும் வரி போட வேண்டுமென்று கருதி சட்டம்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1971 சூலை 30]

கொண்டுவரப்பட்டது. இவ்வாறாக படிப்படியே கொண்டுவரப்பட்டு 1967-ல் ஒரு திருத்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, விவசாய வருமான வரி அதிகரிக்கப்பட்டது. நாட்டிலே இதர துறைகளில் இருப்பவர்களிடமிருந்தும் சரி, பொருளாதார நிபுணர்கள் கருத்துப்படியும் இன்னும் பிளானிங் கமிஷனிலே இருந்தும் கூட விவசாய வருமானத்திற்கு வரி விதிக்கப்பட வேண்டுமென்கிற கருத்துக்கள் வலியுறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. விவசாயம் அதிகப்படியான தொகையை அரசாங்கத்தின் மூலமாகப் பெற்று வருவதால், விவசாய அபிவிருத்திக்காக அரசாங்கம் பல உதவிகளைச் செய்து வருவதால், விவசாய வருமானத்திற்கு வரி போட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. இந்தக் கருத்து தவறு என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் விவசாயம் லாபகரமான தொழில் அல்ல என்பது என் போன்ற விவசாயிகளின் கருத்தாகும். விவசாயத்தை லாபகரமான தொழிலாக ஆக்க வேண்டும். அப்படி ஆக்க முயற்சிக்க வேண்டுமென்று நாம் எல்லாம் முயன்று கொண்டிருக்கிறோம். விவசாயத்திற்கு அரசாங்கம் பலவிதமான உதவிகளைச் செய்து வருகிறது. நாட்டிலே வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களின் தொகையைக் குறைப்பதும், அதிகமான வேலைவாய்ப்புக்கு வழி செய்வதும் விவசாயத் தொழில் ஆகும். விவசாய அபிவிருத்திதான் மற்ற எல்லாத் தொழில் அபிவிருத்திக்கும் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. அந்த அபிவிருத்தி இன்னும் முற்றுப் பெறவில்லை. பல ஆண்டுகளாக முடிவடையாமல் இருக்கிறது. இப்போது நாம் எடுக்கக்கூடிய எந்த நடவடிக்கையும் விவசாய அபிவிருத்திக்குக் குந்தகமாக இருக்கக்கூடாது என்பது என் கருத்து. விவசாயத் துறையிலே வரியே போடக்கூடாது, வரி வாங்கக்கூடாது என்பது என் கருத்து அல்ல. அரசாங்கத்திற்கும் பலவித வேலைகளுக்குப் பணம் தேவைப்படுகிறது. விவசாயத்திற்கு அதிகப்படியான பணம் தேவைப்படுகிறது. விவசாயத்திற்கு அரசாங்கம் அதிக நிதியை ஒதுக்குகிறது. விவசாயிகளின் தரப்பிலேயிருந்து ஓரளவுக்கு வருமானத்தைப் பெறுவதற்கு முயற்சி எடுப்பதில் தவறு இல்லை. அந்த முயற்சி விவசாய வளர்ச்சிக்குக் குந்தகமாக இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் என் வேண்டுகோள்.

குறிப்பாக என்னை எடுத்துக்கொண்டால், நான் ஒரு மத்தியதர விவசாயி. எனக்கு 19 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1967-ல் திருத்தச் சட்டத்திற்கு முன்னால் விவசாய வருமான வரியாக நான் 29 ரூபாய் வரி செலுத்திக்கொண்டிருந்தேன். 1967-க்குப் பின், திருத்தச் சட்டத்திற்குப் பிறகு நான் 140 ரூபாய் வரி செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு ஒரிஜனல் மசோதாவாகக் கொண்டுவரப்பட்டதைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் நான் கம்பவுண்ட் செய்துகொள்ள முடியாது. நான் வாழை பயிரிடவில்லை; நிலக்கடலை, தென்னன் தோட்டம் இருக்கிறது; 27 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்று வருகிறது. இதை வைத்து நான் கம்பவுண்ட் பண்ண முடியாது. நான் கணக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அதற்காக, கணக்கு எழுதுவதற்கு ஒரு காரியதரிசியை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். வருஷத்தில் 8 ஆயிரம் முதல் 10

1971 சூலை 30] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

ஆயிரம் வரையில் நிகர வருமானம் கிடைக்கிறது. இதில் ஒரு ஆள் போட்டுக் கணக்கு எழுத முடியுமா என்பதையும் அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும்.

20 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கரா உள்ளவராக இருந்தால் அவர் 512 ரூபாய் வரி செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது 130 ரூபாய், 140 ரூபாய் வரி செலுத்தக்கூடிய ஒருவர் இந்த மசோதா நிறைவேறுவதன் மூலம் 500 ரூபாய் வரி செலுத்த வேண்டும். எத்தனை மடங்கு வரி உயர்ந்திருக்கிறது? இது நியாயம்தானா என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும்.

நெல், அரிசியைப் பொறுத்தவரையில் சுயதேவை பூர்த்தியாகி, கொஞ்சம் அதிகம் வந்திருக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொள்ளலாம். இப்போது இருக்கிற விலையேற்றத்தைப் பார்க்கும்போது, இந்த நிலைமை நீடிக்குமா என்பது தெரியவில்லை. தேவையான பொருள்கள் மார்க்கெட்டில் கிடைக்கவில்லையென்றால் விலை ஏறுகிறது என்றுதான் பொருள். கடலை எண்ணெய், தேங்காய் எண்ணெய், நல்லெண்ணெய் முதலிய அன்றாடம் உபயோகிக்கக்கூடிய சாமான்கள் எல்லாம் விலை ஏறுமுகமாக இருக்கிறது. கடலை எண்ணெய் விலை ஏறுகிறது. இங்கு உற்பத்தி அந்த அளவிற்கு ஏற்படவில்லை. வெளிமாநிலங்களிலிருந்து உற்பத்தி வருகிறபோது நிரந்தரமான வருவாய் இல்லை. கடலையை எடுத்துக்கொண்டால் நிரந்தர வருவாய் இல்லை. நான் 6 அல்லது 7 ஏக்கரில் கடலை பயிரிடுகிறேன். கடந்த ஐந்தாண்டுகளை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் ஒரே ஒரு வருடத்தில்தான் 8 ஆயிரம் ரூபாய் கிடைத்தது. அதில் 4,500 ரூபாய் செலவு போக பாக்கி 3,500 ரூபாய் வருமானம் கிடைத்தது. சென்ற ஆண்டு மிக மோசம். இந்த ஆண்டும் மோசமாக இருக்கிறது. 4 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்துவிட்டு, 3,500 ரூபாய் வருமானம் வந்தால் என்ன செய்ய முடியும்? கடலை மூட்டை ஒன்று முதலில் 120 ரூபாய்க்குப் போனது. பின்னர் 90 ரூபாய்க்குப் போனது. இப்போது 140 ரூபாய் என்று வந்திருக்கிறது. ஒரு வருஷத்தில் நன்றாக விளைகிறது, இன்னொரு வருஷத்தில் போய்விடுகிறது.

அடுத்தபடியாக, ஒரு ஏக்கருக்கு 6 மூட்டை அரிசிதான் கிடைக்கிறது. இன்றைக்கு சாதாரண நிலையில் 500 ரூபாய் செலவாகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் நெல் அபிவிருத்தி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். புத்தகங்கள், ரேடியோ, பத்திரிகை மூலமாக நாம் பிரசாரம் செய்துகொண்டு வருகிறோம். ஐ.ஆர். 8 போட்டால் ஆயிரம் ரூபாய் கிடைக்கும் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. விவசாயத்தில் ஆவரேஜ் இன்கம் வருவதில்லை. என்னுடைய நிலத்தில் அதிகமான கவனம் எடுத்துக்கொண்டு பயிரிட்டாலும் மாக்னிமம் கிடைப்பதில்லை. ஒரு ஏக்கருக்கு 45 கலம் என்று சொல்கிறார்கள். நான் குறுவை—“கருணா” பயிரிட்டதில் 30 மூட்டை விளைந்தது. இதை மிகைப்படுத்திக் கூறுவதாக நினைத்துவிடக் கூடாது. இவ்வளவு கவனம் செலுத்தி, கஷ்டப்படும் எனக்கே இப்படி என்றால் சாதாரண விவசாயின் நிலைமை என்ன? நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தாலும், நான் ஊரில் இருக்கும்போது மூன்று பொழுதும்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1971 சூலை 30]

வயலில் வேலை செய்யக்கூடியவன்தான். விவசாயம் அதிகமாகப் பெருகிவிட்டது என்று நாம் கருதிவிடக்கூடாது. ஒன்றைத் தெரிந்துகொண்டுதான் நான் கூறுகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமையில் 80 சதவிகித நிலச்சொந்தக்காரர்கள் இந்தச் சட்டத்திற்கு உட்பட மாட்டார்கள். பாக்கி 20 சதவிகிதம் உள்ளவர்கள் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வருவார்கள். 80 சதவிகிதம் உள்ளவர்கள் வரவில்லையே என்பதைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

ஆகவே, இதையெல்லாம் அபிவிருத்தி செய்கின்றபோது இந்த வரி சரியல்ல என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். கொண்டுவரப் பட்டிருக்கின்ற இந்த மசோதாவிலே ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருப்பது அவ்வளவு சரியானதல்ல வேண்டுமானால் வரியைக் கொஞ்சம் உயர்த்திக் கொள்ளுங்கள், அதிலே ஆட்சேபணை இல்லை. விவசாயம் செய்யக் கூடியவர்களுக்குச் சங்கடங்கள் இருக்கக்கூடாது, விவசாயிகள் இன்கம் டாக்ஸுக்குக் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டும், கணக்குப் பிள்ளை வைத்துக்கொள்ளவேண்டும், இப்படிப்பட்ட சிரமங்கள் எல்லாம் இல்லாமல் இந்த மசோதாவிலே இதர சிரமங்களையெல்லாம் போக்கி அதே நேரத்தில் உங்களுக்கு வருகின்ற வருவாய் அதிகமாகக் கிடைக்கக்கூடிய வகையிலே விவசாயிகளுக்குச் சிரமங்கள் இல்லாதபடி இந்த மசோதாவிலே திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.. இதற்காகத்தான் இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பிப் பரிசீலனைசெய்து அதன்பிறகு செய்யவேண்டிய திருத்தங்களையெல்லாம் செய்துகொண்டு வந்தால் நல்ல முறையிலே அமையும், அதன்மூலம் விவசாயிகளுக்கு இருக்கின்ற பய உணர்ச்சி போகும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எங்களுடைய தரப்பிலே சரியாக அமென்ட்மென்ட்ஸ் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆனால் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அமென்ட்மென்ட்ஸைப் பார்த்தால் அரசாங்க சார்பிலே கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்ற அமென்ட்மென்ட்ஸ் போதுமானதாக இல்லை, ஆகவே செலக்ட் கமிட்டி இதைப் பரிபூரணமாகப் பரிசீலனைசெய்து அதன்பிறகு நிறைவேற்றுவது உகந்ததாக இருக்கும்.

மஞ்சளுக்கு எல்லாம் 16 சென்ட் சொச்சம் கொண்டது ஒரு ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்று போட்டிருக்கிறார்கள், பாக்குத் தோட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் பத்தில் ஒன்றாக இருந்ததை ஆறில் ஒன்றாக வைத்திருக்கிறார்கள். மஞ்சளுக்கு மூன்றில் ஒன்று என்று வைத்திருக்கிறார்கள். மஞ்சள் ஒரு ஏக்கர் சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் ரூபாய் மூவாயிரத்திலிருந்து ஐயாயிரம் வரை செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதன்பிறகு பத்தாவது மாதத்தில் தான் நாம் போட்ட முதலை எடுக்கக்கூடிய நிலைமை வருகிறது. மஞ்சள் போட்டால் விளைச்சல் சரியாக இருந்தால்தான் போச்சு, மார்க்கட்டிலே நல்ல விலை இருந்தால்தான் போச்சு, இல்லாவிட்டால் நஷ்டம்தான் ஏற்படும். மஞ்சளுக்குள்ள வருவாய்தான் வாழைக்கும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். மஞ்சளைப் போன்று தான் வாழைக்கும் முதலீடு அதிகம் போட வேண்டும். வாழையைப்

1971 ஜூலை 30] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

பொறுத்த வரையில் ஒரு சுழற்சாகற்று அடித்தால் போய்விட்டது. இதையெல்லாம் கன்னிடர் பண்ணி கொஞ்சம் ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரை அதிகப்படுத்துகின்ற அளவுக்குத் திருத்தங்கள் கொண்டுவரவேண்டும்.

மிளகாயை எடுத்துக்கொண்டால் அரை ஏக்கர் கொண்டது ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கிறீர்கள். மிளகாய் எல்லாம் எங்கள் பக்கத்தில் கிடையாது, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் தான் அதிகமாகப் பயிராகிறது. எங்கள் பகுதியிலே பூச்சி வந்துவிடுகிறது. பிறகு என்னதான் மருந்து தெளித்தாலும் பயிராவதில்லை, எனவே கைவிட்டு விட்டோம். ஒரு ஏக்கருக்கு 300 ரூபாய் அல்லது 400 ரூபாய்தான் வருமானம் கிடைக்கும். ரொம்ப அதிகமாகப் போனால் செலவு போக 500 ரூபாய்தான் வருமானம் கிடைக்கும். எனவே இதிலே அரை ஏக்கர் என்பதை ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பது நியாயமாகாது.

கடலையைப் பொறுத்தவரையில் முக்கால் ஏக்கரை ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கிறோம். விவசாயத்தில் நேரடியாகப் பங்கு கொள்ளாதவர்கள் ஏதோ நிறைய வருவாய் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்று நினைத்துக் கொள்கிறார்கள். அப்படியெல்லாம் இருந்தால் என்னிடத்திலே லட்ச ரூபாய் இருக்கவேண்டும். ஆனால் நான் இப்பொழுது கடனளியாகத்தான் இருக்கிறேன். சில பேர்கள் கெட்டியாக இருந்து பணத்தைப் போட்டுக் கொண்டு இருப்பார்கள்; அவர்களிடத்திலே பணம் இருக்கலாம். ஆனால் நியாயமாகச் செலவழிக்கின்றவர்களிடத்திலே பணம் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை.

பருத்தியை எடுத்துக்கொண்டால் இப்பொழுது நம்முடைய மாநிலத்திலே போதவில்லை. அதற்காக இப்பொழுது கிராஷ் புரொகிராம் எல்லாம் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் முக்கால் ஏக்கர் ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தென்னேமரங்கள் இதுவரையிலே கண்ணில் படாமல் இருந்தன, இப்பொழுது அதையும் இதிலே சேர்த்து இருக்கிறோம். தென்னையைப் பொறுத்தவரையில் 15 ஆண்டுகள் காத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. என்னடா 6 வருஷத்திலே காய்க்கும் என்று சொல்வார்களே என்று நினைக்கலாம். பத்து மரங்கள் அப்படிக்காய்க்கலாம். ஆனால் 15 ஆண்டுகள் கழித்து 20 ஆண்டுகள் வரையில் காத்திருந்தால் தான் காய்கள் கிடைக்கின்றன. 20 ஆண்டுகள் கஷ்டப்பட்டு முதலீடு செய்து அதுவும் எங்களுடைய மாவட்டத்திலே புயல் காற்று வந்துவிட்டால்—வரவில்லை நல்ல வேளையாக—தீர்ந்துவிடும். எனவே என்ன வருவாய் வருகிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இதிலே இறைவை தண்ணீர் பாய்கின்ற தோட்டமும் இருக்கிறது. இறைவைத் தண்ணீர் இல்லாத தோட்டங்களும் இருக்கின்றன.....

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் மாற்றுவதைப்பற்றி உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் எப்பொழுது வருகின்றது

[1971 சூலை 30]

என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். கம்பவுண்டிங் வருகின்றபோதுதான் கன்வெர்ஷன் பேக்டர்ஸ் வருகிறது. கம்பவுண்டிங் முறையில் 20 ஏக்கர் என்று வருகின்றபொழுதுதான் அது வருகிறது. அப்படியில்லாதபோது வருவதில்லை. கம்பவுண்டிங் வேண்டாம், கணக்குக் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னால் ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் கணக்கு வேண்டாம் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். இந்த விளக்கத்தை நான் முதலிலேயே தெளிவாகச் சொல்லிவிட விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : கம்பவுண்டிங்கு உட்பட்ட நிலங் களுக்குத் தான் ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்பது வருகிறது, அந்த நிலைமையைப் பற்றித்தான் நான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பல மசோதாக்கள் அவையிலே நிறைவேற இருக்கின்றன. உறுப்பினர்கள் சுருக்கமாகப் பேச வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மற்ற மசோதாக்களில் நாங்கள் குறைத்துக் கொள்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள். எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். தென்னேமரத்தைப்பற்றியெல்லாம் அறிந்ததுதான்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Some more time may be allotted for this Bill since this is the most important Bill affecting the agriculturists.

MR. SPEAKER : We will allot reasonable time. There is no objection. Hon. Members need not elaborate and be meticulous. That is my point.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தென்னந்தோப்புக்கு முக்கால் ஏக்கரை ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று வைத்து இருப்பது அவ்வளவு சரியானதல்ல. இறைவைப் பாசனமாக இருந்தால் வருவாய் கூடக் கிடைக்கும். ஒரு மரத்திற்கு 50-லிருந்து 80 காய்கள் வரை கிடைக்கலாம். இறைவைப் பாசனம் இல்லாத இடங்களில் அந்த நிலைமை இல்லை. 100 காய்கள் வரும் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள், எனக்குத் தெரியாது.

மாமரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு ஏக்கர் ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பகுதி மாமரம் நிறைய இருக்கிற பகுதி, அவர் களுக்கு நல்ல அனுபவம் அதிலே இருக்கும். எனக்கு இருக்கின்ற மாந்தோப்பிலே 1955-லே போட்டது. ஒரு வருஷம்தான் அது 600 ரூபாய் குத்தகைக்குப் போயிற்று. பிறகு 300, 350, 375, 400 ரூபாய்க்குத்தான் வருவாய் வருகிறது. எனவே மாந்தோப்பிலே ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பது சரியல்ல. முன்பு இருந்த மாதிரியே வைத்துவிடலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 30] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

உதோட்டம் 60 சென்ட் ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று இருந்ததை 80 சென்ட் ஆக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். எதற்காக இது தேவை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டும்.

நாம் இப்பொழுது 15 ஏக்கர் என்று சீலிங் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். எனவே அவர்கள் அத்தனை பேர்களும் கம்பவுண்டிங் பண்ணிக்கொள்வதற்கு இடம் கொடுக்கவேண்டும். ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் கணக்கிலே முன்னாலே இந்த ஆக்கிலே இருக்கிற 50 ஏக்கர் வரைக்கும் கம்பவுண்டிங் பண்ணுவதற்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டும். மத்திய தர விவசாயிகள் கணக்குகளைத் தூக்கிக்கொண்டு அலைய முடியாது. ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு 500 ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று எதிர்பார்த்து இப்படிக்கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். 5 ஆயிரம் ரூபாய் வரை ஜெனரல் இன்கம் டாக்ஸுக்கு விதிவிலக்கு இருக்கிறது. இந்தக் கணக்குப்படி 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரையிலும் இருந்தால் விதிவிலக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று வைக்கவேண்டும். 10 ஏக்கருக்கு அந்தக் கணக்குப்படி 5,000 ரூபாய்தான் வரும். எனவே 10 ஏக்கர்வரை விதிவிலக்குக் கொடுத்துவிட்டு அதற்குமேல் கொஞ்சம் அதிகமாகப் போடுவதுபற்றி ஆட்சேபணையில்லை.

ஆகவே, அடுத்தபடியாக, கணக்குக் கொடுப்பவர்கள் மிகவும் குறைந்தவர்களாகத்தான் இருக்க முடியும். ஜாஸ்தி நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பொது வருமான வரி அதிக ரேட் இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கிறது. பொது வருமான வரியும், விவசாய வருமான வரியும் போட்டிருப்பதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பொழுது பொது வருமான வரியைவிட விவசாய வருமான வரி அதிகமாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அதிகமாகப் போடக் கூடாது. பொது வருமான வரியை என்ன விகிதாச்சாரத்தில் போட்டிருக்கிறார்களோ அந்த விகிதாச்சாரத்தில் தான் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இதையெல்லாம் கருத்திலே கொண்டு, 50 ஏக்கர் வரையில் கம்பவுண்ட் பண்ணிக் கொள்கிற வசதி, இப்பொழுது இருக்கிற ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவைத் திருத்தி இன்னும் கொஞ்சம் கணிசமாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ரேட்டையும் பொது வருமானத்தைக் கணக்கிட்டு ரேட் எடுப்பதைப் போல் அந்த அளவுள்ள ரேட்டையும் இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையிலும் திருத்த வேண்டியிருப்பதாலே இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டுப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்தி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா: தலைவரவர்களே, விவசாய வருமான வரி திருத்த மசோதாவின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

1967-இல் இந்தச் சட்டம் வந்தபொழுது, இப்படிப்பட்ட பணப் பயிர்களுக்கு வரி விதிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டு அன்றைக் கிருந்த சூழ்நிலையில் ஒட்டுமொத்தமாக முடிவு செய்யப்பட்டது

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா]

[1971 சூலை 30]

அன்றிருந்த அண்ணா பொறுப்பில், இன்று வருவாயை நாம் உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லும் நேரத்தில், இதை வரவேற்க வேண்டிய ஒரு மசோதாவாகத்தான் நான் எண்ணுகிறேன். நானும் மிகவும், பின்தங்கிய அதாவது மழையில்லாத பகுதியிலிருந்து வரக்கூடியவனாக யிருந்தாலும் சொல்கிறேன். பணப்பயிருக்கு அதிக வருவாய் வருவது உண்மைதான், ஆனால் அதேநேரத்தில் மக்கள் அவதிப்படக் கூடிய விதத்தில் நம்முடைய திட்டங்களும் இருக்கக்கூடாது என்பது உண்மைதான். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்குப் பாக்குக்கு 6-இல் 1 என்று சொல்கிறார்கள். அதைக் கவனித்தால் 16 சென்ட் 2/3 ஆகியது. சாதாரணமாகப் பஸ்ஸில் ஏறினால் கூட 14 பைசா என்றால் 15 பைசாவாகக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. கணக்கன் கிட்டே செல்ல வேண்டும். 16-2/3 என்று எப்படிக் கணக்குச் செய்வது என்று தெரியவில்லை. எங்கள் பக்கத்திலே சொல்லுவார்கள், கணக்கன் பகைத்தால் காணி நிலம் இழந்து விடுவான் என்று. அப்படி ஒரு நிலைக்குக் கொண்டுபோகக்கூடாது. கணக்கனைச் சரிக்கட்டிப் போக வேண்டியிருக்கும். கணக்கன் பகையாகயிருந்தால் காணி நிலமும் இழந்து விடுவான் என்று சொல்லுவார்கள். ஆகவே, 2, 3 சொல்லி விளக்குகிறேன்.

வாழை குரூப் 33-1/3 பர்சென்ட் என்றால் எப்படி ஒரு சென்ட் போட முடியும்? அதோடு வாழைக்கும், கரும்புக்கும் வித்தியாசம் வைத்திருக்கிறீர்கள். வாழை 15 மாத வித்து, கரும்பும் 15 மாத வித்து. வாழைக்கும், கரும்புக்கும் இருக்கும் பகையெல்லாம் அமைச் சரவர்களுக்கும் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். காற்றடித்தால் வாழை சாயலாம். அதேபோல் கரும்புக்குக் கொடுத்திருக்கிறது. 50 சென்ட் 1 ஏக்கர் என்றால் வாழையில் 33-1/3. இது பொருத்த மில்லாமல் இருக்கிறது. இதை ஒரே குரூப்பாக ஆக்க வேண்டும். கம்பவுண்ட் கொடுத்தால் என்ன என்று ஒரு வார்த்தை சொல்ல லாம். சாதாரணமாக, பிப்ரவரி, ஜனவரி மாதத்திலே போடுவோம், அடுத்த ஆண்டு போய், அதற்கடுத்த ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம்தான் வரும். ஆகவே, 3 ஆண்டுகள் வரும். 3 ஆண்டுகளுக்கு கம்பவுண்ட் போட ஸ்பில் ஓவர் இருக்கிறது. எனவே, அதற்காக எக்ஸ்கிபூட்டிவ் இன்ஸ்டிரக்ஷன்ஸ் கொடுத்தால் பிரயோஜனப்படும். இல்லே யென்றால் கீழேயிருப்பவர்கள் 3 வருஷங்களுக்கும் போட வேண்டு மென்று சொல்லுவார்கள்.

தென்னை மரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இர்ரிகேட்டட் ஏரியா, நான்-இர்ரிகேட்டட் ஏரியா என்று இருக்கின்றன. எனக்கு முன் பசிய நண்பர் கூறியதுமாதிரி தென்னையிலே இர்ரிகேட்டட் ஏரியா விலுள்ள தென்னை மரங்களுக்கும், நான்- இர்ரிகேட்டட் ஏரியா விலுள்ள தென்னை மரங்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்க வேண்டும். இதுபோக மிளகு 50 சென்ட் ஒரு ஏக்கர் என்றிருக்கிறது. மிளகுச் செடிக்கு அடிக்கடி நோய் வரும். ஆகவே, பருத்தி, மிளகு, நிலக்கடலை இவை மூன்றையும் ஒரே குரூப்பாக ஆக்க வேண்டும். 3-ம் ஆறுமாத வித்து. ஜூஸ்தி நோய் வரும். ஆகவே, ரிஸ்க் எடுக்க

1971 ஜூலை 30]

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா]

வேண்டும். ஆகவே, மூன்றையும் ஒரே குருப்பாக ஆக்க வேண்டும். மிளகுச் செடிக்கு 50 என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக 70 பர்சென்ட் என்று அந்த ஏற்பாட்டைக் கொண்டுவர வேண்டும்.

இதுபோக, இன்ஷ்யூரன்ஸ் இல்லை. கேட்டில் இன்ஷ்யூரன்ஸும் இல்லை, கிராப்ஸ் இன்ஷ்யூரன்ஸும் இல்லை. சேல்ஸ் டாக்ஸை எப்படிக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உயர்த்துகிறோமோ அதேபோல் குறைத்து ஆரம்பித்து மேலே கொண்டுபோனால் நல்லது. ஒரே நேரத்தில் கொடுப்பது என்றால் மக்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள்.

அதுபோக, bass Re. 1; Local surcharge Re. 1½; Actual rate Re. 1,

ஆக, 3½ ரூபாய் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முறையில் கொடுக்க வேண்டும். ஒரே நேரத்தில் கொடுக்கும்பொழுது மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள், கஷ்டப்படுகிறார்கள். செக்ஷன் 65 படி நிர்ணயம் 20 ஏக்கர்களுக்குத்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். அது அவ்வளவு காஸ்து கம்பவுண்டிங் செய்யும்பொழுது. நான் ஓரளவிற்கு ரிட்டர்னை வரவேற்கிறேன். ஆனால் ரிட்டர்ன் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு உத்தரவாதம் செய்வதில்லை, அதற்காக எக்சியூட்டிவ் இன்ஸ்டிரக்ஷன்ஸ் இல்லையென்றால் ஒன்றும் நடக்காது.

சாதாரணமாக இன்கம் டாக்ஸுக்கு இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் இருக்கிறது, ரூல் போட்டிருக்கிறது. இன்கம் டாக்ஸுக்கு இத்தனை பர்சென்ட், டெப்ரிஷியேஷன் இத்தனை பர்சென்ட், மெயின்டெனன்ஸ் இத்தனை பர்சென்ட் என்று இவ்வளவு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று ஆர்டினரி இன்கம் டாக்ஸில் இருக்கிறது. அப்படி எக்சியூட்டிவ் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். எங்கையெல்லாம் கணக்குப்பிள்ளைகளின் கையில் கொண்டுபோய் விட்டுவிடாதீர்கள். அந்தப் பயம் தான் இருக்கிறது, அந்த கஷ்டம் இருக்கிறது. ஆகவே, கம்பவுண்டிங்குச் சாய்ஸ் கொடுங்கள். ஆல்டர்நேட்டிவ் கொடுங்கள். ரிட்டர்ன் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் ரூல் மூலமாக, எக்சியூட்டிவ் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் மூலமாகச் செய்வது நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

20 ஏக்கர்களுக்கு மேல் கம்பவுண்டிங் போக வேண்டுமென்றால், இப்பொழுதிருக்கும் லேண்ட் சீலிங் படி 15 ஏக்கர்கள் வைத்திருந்தால் வாழை இரண்டு ஏக்கர், பருத்தி 4 ஏக்கர், நிலக்கடலை 4 ஏக்கர், கரும்பு 15 ஏக்கர் என்று போட்டு வைக்கக்கூடும். சாதாரணமாக நஞ்சையில் கரும்பைப் போடுவார்கள். இப்படிப் பார்த்தால் சுமார் 47½ ஏக்கரார்கள் வந்துவிடும். இவைகளை வந்து பிரித்தார்கள். இது வரவேற்கக் கூடியதுதான். ஆனால் அதே நேரத்தில் கம்பவுண்ட் செய்ய வாய்ப்பு ஒரு பக்கமிருந்தாலும், அந்தக் கம்பவுண்ட் ரேட்டை, ஸ்லாபைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் இன்னும் 2 ஆண்டு களுக்குக்கூட அந்த அக்கவுண்டைக் குறைக்க, அக்கவுண்ட் இல்லாமல் கொண்டுபோக வழி உண்டு. 1967-லேகூட அண்ணா பேசியிருக்கிறார்கள்.

As regards maintenance of accounts by the agriculturists they should not come to the conclusion that it was not at all possible at any time. He expressed the hope that in the near future when

[ஏ. ஆர். சுப்பையா] [1971 ஜூலை 30]

more and more young and educated people took to agriculture and settled in villages, they would not find it difficult to keep accounts and they would agree to it.

அப்பொழுதுகூட, 1967-லே இதேபோல் பேசப்பட்டிருந்தாலும்
"I agree" என்று எல்லோரும் குறைபாடுகளைச் சொல்வதால்

'In the end, the Hon. the Chief Minister announced that though he felt convinced that their views were not quite correct, yet he would accept some of them to give credit to their opinion'.

என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்பொழுது இதைப்பற்றிப் பேசப்பட்டது. ஆகவே, ரிட்டர்ன், நான்-ரிட்டர்ன் என்று கண்டிப்பாக வைக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். ரிட்டர்ன் கொடுக்கும் பொழுது ஸ்பெசிபிக் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கொடுக்க வேண்டும். அதேபோல் பார்ட் 2-லே விதிதாச்சாரம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஒரே நேரத்தில் போடும்பொழுது மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். அடுத்த வருஷம், அல்லது 2 வருஷங்கள் கழித்துப் போடுங்கள், இப்பொழுதே போட வேண்டாம். பார்ட் 2-லே in the next 2 1/2 standard acres என்பதில் 15-ஐ அப்படியே கண்டினியூ பண்ணிவிட்டு, பிறகு 30-க்குப் பதில் 25 என்றும், 45ஐ 35 என்றும் ஆக்க வேண்டும். இதைச் செய்தால் கொஞ்சம் விகிதம் குறையும் என்று நினைக்கிறேன்.

அதுபோகக் கடைசியிலே எக்ஸ்ப்ளனேஷன் நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்.

"... the land aforesaid shall be reduced to standard acres calculated according to minimum of such proportions".

அதைக் கொஞ்சம் மினிமம் என்று சொல்லும்பொழுது ரொம்பவும் கஷ்டப்படும். ஏனென்றால், கொஞ்ச இடத்திலே போட்டிருப்பார்கள். அந்த ரேட்டுக்கு இருக்கும். இப்பொழுது 16 சென்ட் என்று எழுதி மினிமம் என்று சொல்லி அதை வைத்து ரேட் போடுவார்கள்.

என்னுடைய வேண்டுகோள்—

Calculated according to the maximum of the proportions applicable to the crops concerned

என்பதாகும். அதே நேரத்தில் விவசாயிகளைத் துன்பப்படுத்தக் கூடாது. நஞ்சை சாகுபடி செய்திருக்கும்போது வரப்புகளில் தென்னங் கன்றுகளை வைத்திருப்பார்கள். அப்படி வைத்திருக்கும் போது ஏதாவது ஒன்றுக்குத்தான் வரி விதிக்க வேண்டும். தென்னந் தோப்புக்கு ஒரு வரி விகிதம், நஞ்சைக்கு நெல்லுக்கோ, பருத்திக்கோ, கரும்புக்கோ ஒரு வரி விகிதம் என்ற வகையில் இரண்டுக்கும் வசூலிக்கக்கூடாது. அப்படிச் செய்வதால் மிகவும் பாதகம் ஏற்படும். மாந்தோப்பில் இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை தான் காய்ப்பு ஏற்படும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அங்கத்தினர் அவர்கள், வரப்பில் தென்னங்கன்றுகள் வைத்திருந்தால் வரி விதிக்கப்படுகிறது என்றார்கள். தென்னந் தோப்புகள் என்று தனியாக இருந்தால்தான்

1971 ஜூலை 30]

வரி விதிக்கப்படுகிறதே தவிர, நஞ்சை நிலங்களின் வரப்பில் தென்னன் கன்றுகள் நடப்பட்டிருந்தால் அதைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளு வதில்லை. அதைப் பற்றிப் பேசிக் காலத்தை வீணாக்க வேண்டா மென்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : செங்கோட்டை ஏரியாவுக்கு அக்ரிகல் சுரல் இன்கம் டாக்ஸை எக்ஸ்டென்ட் பண்ணியிருக்கிறார்கள். ஏற் கெனவே அங்கு லாண்ட் டாக்ஸ், இன்கம் டாக்ஸ் போக மூன்றாவ தாக அக்ரிகல்சுரல் இன்கம் டாக்ஸ் வருகிறது. உடனடியாக செங் கோட்டைக்கு அமல்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. தி. ஓ. பெரியசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாய வருமான வரி மசோதா மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி. கூறிக் கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டம் 1967-ம் ஆண்டு மறைந்த மாமேதை அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் அமைச்சரவை இருக்கும் போது கொண்டுவரப்பட்டது. அன்று விவசாயிகளும், விவசாயப் பிரமுகர்களும் சட்டத்தில் இருந்த குறைகளையும், விவசாயிகள் எந்த முறையில் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதையும் எடுத்துக் கூறிய பிறகு அந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டு கமிட்டி செய்த சிபாரிசின் பேரில் மசோதாவை நிறுத்தி வைத்தார்கள். 1967-க்குப் பிறகு நான்கு ஆண்டுகள் கழித்து மீண்டும் அந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அன்று இருந்த நிலைமைக்கும் இன்று உள்ள விவசாயிகளுடைய நிலைமைக்கும்

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தி வைத்தார்கள் என்ற பொருள்படப் பேசுகிறார்கள். இப் போது ஏதோ புதியதாகக் கலேஞர் அவர்களுடைய தலைமையில் இருக்கும் அமைச்சரவை கொண்டு வந்து புகுத்தி இருப்பதாக, தவறான பொருள்படும்படி பேசுகிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் அன்றையதினம் சொன்னது—கிராமத்தில் இருக்கும் விவசாயிகள் என்றுமே கணக்கு வைத்துக் கொள்ள முடியாது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது; படித்த வாலிபர்கள் கிராமத்திற்குப் போகும் காலத்தில் கணக்கு வைத்துக் கொள்ள முடியும் என்று வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். அதை அங்கத்தினர் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார் என்றால் அரசாங்கத்திற்கு ஆட்சேபனை இல்லை. எல்லோரும் கணக்கு வைத்துக் கொள்வதை அரசாங்கம் ஆட்சேபிக்கவில்லை.

திரு. தி. ஓ. பெரியசாமி: அன்று இருந்த முதலமைச்சரைப் பாராட்டுவதாகவும் இன்று இருக்கும் முதல்வரைக் குறை கூறுவ தாகவும் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அது தவறு என்று முதலிலே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அன்று பணப் பயிர் களுக்கு வரி விதிக்க வேண்டுமென்ற நிலை வந்தபோது பொறுக்குக் கமிட்டி, வேண்டாம் என்று கூறியதை ஏற்று, விட்டுவிட்டார்கள். அதே சட்டம் இன்று மறுபடியும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. 1967-ல் நிலச்சுவாந்தார்கள் பெரிய அளவுக்கு நிலம் வைத்து விவ

[திரு. தி. ஒ. பெரியசாமி]

[1971 சூலை 30]

சாயம் செய்யக்கூடியவர்களாக இருந்தார்கள். இந்த நான்காண்டு களில் உச்ச வரம்புச் சட்டம் வந்து நிலத்தின் அளவு குறைந்ததன் காரணமாக எல்லோரும் சாதாரண விவசாயிகள் என்ற நிலையில் மாறியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு மீண்டும் இந்த வரியைப் போட்டு சிரமத்திற்கு ஆளாக்கக் கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்களைத் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையின்போது நமது நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு விவசாயிகளின் பங்கும் தேவை, அதற்காகத்தான் இந்த வரி விதிக்கப்படுகிறது என்று கூறியுள்ளார்கள். விவசாயிகள் நாட்டுக்கு உணவு உற்பத்தியைச் செய்து கொடுப்பதோடு தாங்களும் அதனால் பெரும் இழப்புக்கு ஆளாகிறார்கள் என்பதை நான் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உணவுப் பொருள் உற்பத்தி செய்வதில் பல சிரமங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருளுக்கு நல்ல விலையும் கிடைக்காது. விலை கொஞ்சம் கூடி விட்டாலும் இங்கே அங்கத்தினர்கள் விலை ஏறி விட்டது, விலையைக் குறைக்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று அமைச்சர் களை நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் உணவுப் பொருள் களுக்கு நல்ல விலை கிடைப்பதில்லை. தன்னலம் கருதாது பிறருக்காக உழைக்கின்ற இந்த விவசாயிகள் தங்களுடைய இழப்பைச் சரிக்கட்ட பணப் பயிரைச் சாகுபடி செய்கிறார்கள். அப்படிச் சாகுபடி செய்கிற பணப் பயிரும் ஒழுங்காக வரவேண்டும். எல்லா வகையிலும் இயற்கை அவர்களுக்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும். அறுவடை செய்த பிறகு நல்ல விலையும் கிடைக்க வேண்டும். ஸ்திரமற்ற நிலையில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு உயர்ந்த பட்சமான விவசாய வருமான வரியைப் போடும்போது அவர்கள் சிரமப்பட வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய விவசாயிகளின் இன்றைய நிலைமை என்ன என்று பார்க்கும்போது கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாகக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைக் கடனாக வாங்கி அவர்கள் அந்தக் கடன்களைத் திருப்பி அடைக்கக்கூட முடியாத நிலைமையில் அவர்களுடைய பண்டங்கள் ஐப்தி செய்யப்படும் அளவுக்கு விவசாயிகளுடைய பொருளாதார நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலையில் விவசாய வருமான வரியை உயர்ந்த பட்சம் கூட்டி இருப்பது ஏழை விவசாயிகளை மிகவும் பாதிக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக, ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் ஒரு பகுதியில் ஒரு விவசாயி பருத்தி பயிரிட்டால் 7 பொதி, 8 பொதி பயிராகக் கூடிய நிலை இருக்கும். சில இடத்தில் 4 பொதி 2 பொதி என்ற அளவுக்குத்தான் இருக்கும். நிறைந்த மகசூல் எடுப்பவர்கள் நல்ல விலைக்கு விற்று விடுகிறார்கள். குறைந்த மகசூல் எடுப்பவர்களுக்கு நல்ல விலை கிடைப்பதில்லை. குறைந்த மகசூல் இருந்தால் அதன் தரமும் குறைந்து விடுகிறது. ஆகவே, அவர்கள் கணக்குக் காட்டும்போது அதிகாரிகளுக்கு மெய்ப்பிப்பது சிரமமான காரியமாக இருக்கிறது. அதிகாரிகளை நாடிச் சென்று அவர்களுக்கு லஞ்சம் கொடுக்க

1971 சூலை 30] [திரு. தி. ஒ. பெரியசாமி]

வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. இந்த மாதிரி சூழ்நிலையில் விவசாயிகள் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்டாண்டார்டு ஏக்கருக்குக் கொஞ்சம் கூடுதலாக வரி விதித்து கம்பவுண்டிங் முறையில் வரி விதிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொது வருமான வரியின் கீழ் விதிக்கப்படும் வரி விகிதத்தை விட விவசாய வருமான வரி விகிதம் உயர்ந்ததாக இருக்கிறது. சாதாரணத் தொழில் செய்யும் ஒருவர் 20,000 ரூபாய் சம்பாதித்தால் கட்டக் கூடிய வருமான வரி 2,500 ரூபாய்தான். ஆனால் மிகவும் சிரமப்பட்டு பல இன்னல்களுக்கிடையிலே சம்பாதிக்கும் விவசாயி அதே அளவு ரூபாய் வருமானம் வந்தால் அவன் கட்ட வேண்டிய விவசாய வருமான வரி 3,250 ரூபாய் என்று ஆகிறது. இந்த நிலையில் பொது வருமான வரியை விட விவசாய வருமான வரி அதிகமாக இருக்கிறது. விவசாய வருமான வரி பொது வருமான வரியை விட உண்மையிலேயே குறைந்திருக்க வேண்டும். இப்படி இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பாக இருக்கும் விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் நிலையில் உள்ள இந்த மசோதாவைத் திருத்தி ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் என்ற முறையில் கம்பவுண்டிங் முறையில் வரி விதிப்பது விவசாயிகளுக்கு நன்மையாக இருக்கும் என்று கூறி சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மை வருமான வரி மசோதா மீது நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வேளாண்மை வரி மூலம் அதி தீவிரமாக விவசாயிகளிடமிருந்து அதிகப்படியான வருவாயை எதிர்பார்க்கும் முறையில் திருத்தப்பட்ட இந்த மசோதா இந்த அவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது இந்த மசோதாவின் நோக்கம் நிச்சயமாக இந்த அரசுக்கு அதிக வரி வேண்டியிருக்கிறது என்பதாகும். அதனை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் ஏற்றுகிற முறை ஒழுங்காக இருக்கிறதா, எவ்வளவு தூரத்திற்கு இதனால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை இந்த அரசாங்கம் சற்று சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஏற்கனவே நாம் நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை அமல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முறையில் ஒருசிலரிடமிருந்து விவசாயம் ஏழை எளியவர்களுக்குச் சென்று சேரக்கூடிய நிலையில் அமையத்தக்கவண்ணம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நாட்டில் ஒரு பசுமைப் புரட்சியை ஏற்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க பல்வேறு திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதோடு உணவுப் பொருள் உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெறவேண்டும், பெற்றுவிட்டோம் என்ற நிம்மதி ஓரளவிற்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல. இன்று படித்த இளைஞர்களிடத்திலே, அவர்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைத் தீர்ப்பதற்கு விவசாயம் தான் ஒரே வழியாக இருக்கிறது. நம் அரசு

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1971 சூலை 30]

மட்டுமல்ல, பல்வேறு அரசுகளும் அப்படித்தான் எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தச் சூழ்நிலையில், படித்த இளைஞர்கள் விவசாயம் செய்ய வேண்டியதொரு நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிற இந்தச் சூழ்நிலையில், விவசாயத்திற்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் அரசாங்கம் கொடுக்கவேண்டிய ஒரு நிலை இருக்கும்போது, மக்கள் விவசாயத்தைக் கண்டு பயப்பட்டு நடுங்கி அதை விட்டு விட்டு ஓடி வேறு எங்கேயாவது பிழைக்க வழி உண்டா என்று நினைக்கக்கூடிய தொரு சூழ்நிலையை இந்த அரசு ஏற்படுத்தும் முறையில்தான் இந்த மசோதா இருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவில், பணப் பயிருக்குத்தான் அதிகமாகச் சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஆராயும்போது ஒரு வேளை நமது அமைச்சர்கள் இந்தப் பயிர்களிலிருந்து பணம்தான் விளைகிறதோ என்ற ஐயப்பாட்டுடன்தான் இந்த மசோதாவை இவ்வளவு தீவிரமாக இயற்றியிருக்கிறார்களோ என்ற ஐயப்பாடு கூட எனக்குத் தோன்றுகிறது. நான் அவர்களுக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பணம் விண்வதில்லை என்பது. ஆனால் இந்தப் பயிர்களுக்கு பணம் உரமாகவும், மற்ற முறைகளிலும் செலவு செய்தால்தான் இதனால் பலன் கிடைக்கும் என்ற நிலை இருப்பதனால்தான் இதற்கு பணப் பயிர் என்ற பெயர் வந்திருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, ரப்பர் தோட்டங்களை எடுத்துக் கொள்வோம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இதுவரையில் நாங்கள் எல்லாம் பணம் பயிராகத்தான் விளைகிறது என்று கருதிக்கொண்டிருந்தோம். ஆனால் உறுப்பினர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு புரிந்து கொண்டோம். பணம் பயிராக விளைவதில்லை என்ற உண்மையை இப்போதுதான் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். இப்படிப் பட்டதொரு உண்மையை எங்களுக்கும், உலகத்தினருக்கும் உறுப்பினர் அவர்கள் நல்கியமைக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்!

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அவர்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லை. நீங்கள் அப்படி நினைக்கிறீர்களா என்று சொன்னாரே தவிர இப்படிச் சாமர்த்தியமாகப் பேசுவது நியாயம் அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இதிலும் வக்கீலுக்கு வக்கீல் வக்காலத்து வாங்கியதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாங்கள் அப்படிச் கருதிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர்கள் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: அமைச்சர்களுக்கு அமைச்சர் வக்காலத்து வாங்குவது போல் வக்கீலுக்கு வக்கீல் வக்காலத்து வாங்குவதில் தப்பில்லை.

1971 சூலை 30]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அமைச்சருக்கு முதல் அமைச்சர் வக்காலத்து வாங்கினார். இப்போது சிறிய வக்கீலுக்கு பெரிய வக்கீல் வக்காலத்து வாங்கியதாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது அவர்கள் கூற்றுப்படி.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : உறுப்பினருக்கு துணைத் தலைவர் வக்காலத்து வாங்குவதில் எந்தத் தவறும் இல்லை. இப்போது ஸ்டான்டேர்ட் ஏக்கர் வைத்திருக்கும் முறையைப் பார்க்கும்போது பாக்குத் தோட்டங்களுக்கு பத்து சென்ட் ஒரு ஏக்கர் என்று நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் ஒரு ஏக்கர் என்பது பத்து ஸ்டான்டேர்ட் ஏக்கர் என்று கணக்காக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பாக்கு 1க்கு 10 என்று சொன்னார்கள். திருத்தத்தைப் படித்து விட்டுப் பேசுவது நன்றாக யிருக்கும். 1க்கு 6 என்று மாற்றியிருக்கிறோம். அதைப் படித்து விட்டுப் பேசுங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நன்றி. பாக்குக்கு ஒரு காலத்தில் நல்ல விலை இருந்தது. இன்றைய நிலையில் பாக்கின் விலை மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. ஆயிரம் பாக்கு ஏறத்தாழ 20 ரூபாய் அளவில்தான் இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கரில் பாக்கு மரங்கள் பாதி எண்ணம்கூட காய்க்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. ஒரு இடத்தில் உள்ள தோட்டம் இன்னொரு இடத்திலுள்ள தோட்டத்தின் அளவிற்கு பலன் கொடுக்கிற நிலையிலும் இல்லை. அது பாக்கைப் பொறுத்த மட்டில் அல்ல. எல்லா விவசாயங்களைப் பொறுத்தும் அப்படிப்பட்ட நிலைதான் இருக்கிறது.

பாக்கு, தென்னை, ரப்பர், வாழை போன்ற பயிர்களுக்கு விதிக்கப் பட்டுள்ள ஸ்டேன்டேர்ட் ஏக்கர் மிகவும் குறைவானது. ரப்பர் பயிரைப்பொறுத்தவரையில், முதல் பத்தாண்டுகள் அதற்குச் செலவு செய்யவேண்டிய பணத்தையும் கணக்கெடுத்து, அதன்மீது செலுத்தப்பட வேண்டிய கவனத்தையும் பார்க்கும்போது அது மிகவும் சிரமமான காரியம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பத்தாண்டுகளுக்குப் பின்னால் ஓரளவிற்கு நல்ல பலனைக் கொடுக்கிறது. அப்படிக் கொடுத்தாலும் கூட இன்றுள்ள அகில உலக மார்கெட்டைப் பார்க்கும்போது ரப்பரின் விலை குறைந்துகொண்டே வருகிறது. நம் நாட்டிலுள்ள ரப்பருக்கு முன்பிருந்ததுபோல் நல்ல வெளி மார்க்கட்டுகள் இல்லை.

இந்நிலையில் ஏற்கனவே விவசாயிகள் பெரும் அல்லல்களுக்கு ஆட்பட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு கூட இப்படித் தீவிரமாக விவசாய வருமான வரியும் அவர்கள் மீது சுமத்தப்பட்டால் அவர்களுக்கு இந்தத் தொழிலில் உள்ள ஆர்வம் குன்றி, இந்த விவசாயத் திற்கு ஆள் இல்லாமல் போய், இந்தத் தொழிலே அழிந்து விடக்கூடிய ஒரு நிலை வரக்கூடும். ரப்பர், பருத்தி போன்றவை நமக்கு மிக அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுகிற பொருள்களாகும்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1971 சூலை 30]

இவற்றை நாம் நல்லமுறையில் உற்பத்தி செய்யவில்லை என்றால் நிச்சயமாக வெளி நாடுகளிலிருந்து அவற்றை இறக்குமதி செய்ய வேண்டி வரும். அதனால் நம் ஃபாரின் எக்சேஞ் நிலை பாதிக்கப்படும். மேலும் பொருளாதாரத் துறையில் நமக்கு நெருக்கடியான தொரு நிலை ஏற்படக்கூடும்.

ஆகவே ஃபாரின் எக்சேஞ்ச் ஈட்டித் தரக்கூடிய பொருள்களுக்கு காவது நாம் ஆதரவு தரக்கூடிய முறையில் இந்த வருமான வரியின் அம்சங்களைத் தயாரித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர் வாழைக் கிருஷிபற்றிக் கூறினார்கள். ஒரு காற்று வந்தால் எவ்வளவோ அழிந்து போகிறது. அதேபோல்தான் ரப்பர் கிருஷியும். ஒரு காற்று வந்துவிட்டது என்றால் பாதி மரங்கள் அடிபட்டு விடுகின்றன. அதை மீண்டும் உற்பத்திக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றால் அதற்கு விவசாயிகள் படும் அல்லகளைச் சொல்லிமுடியாது. ஆகவே விவசாயிகளின் மேல் இந்தளவிற்கு வரிச் சுமையை சுமத்தக்கூடிய இந்த மசோதா தேவையா என்பதை நாம் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும். ஆகவே மேற்சொன்ன காரணங்களினால் இந்த மசோதாவை நான் வன்மையாக எதிர்க்கிறேன். ஆகவே இந்த மசோதா பொது மக்களின் கருத்தை அறிவதற்காக செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட வேண்டுமென்ற என் திருத்தத்தை வலியுறுத்தி அமர்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகளைக் கூறும் அதே நேரத்தில் இந்த மசோதாவால் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் எந்தவிதமாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதனையும் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது என் கடமை என்று நான் நினைக்கிறேன்.

பொதுவாக நம்முடைய நாட்டிலே விவசாயத் துறையிலே சென்ற சில ஆண்டுகளாகக் கணிசமான அளவிற்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய வருமானத்தில் ஏற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் நாட்டிலே, பண வீக்கத்தைக் குறைக்க வேண்டுமானால், விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டுமானால், விவசாயிகளுடைய வருமானங்களுக்கும் வரிகளை விதிக்கவேண்டும் என்றதொரு நோக்கத்திலே இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். “தியரட்டிகல் எக்கனமிக்ஸ்” என்று சொல்வார்கள். அந்த தியரட்டிகல் எக்கனமிக்ஸ்படி இந்தப் பொருளாதார நோக்கம் நல்ல நோக்கம் என்றாலும்கூடப் ப்ராக்டிக்கல் எக்கனமிக்ஸ் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்த பிராக்டிக்கல் எக்கனமிக்ஸ்படி நம்முடைய நாடு ஒரு தனித்தன்மை வாய்ந்த பொருளாதாரத்தைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதையும் நாம் இந்த நேரத்தில் எண்ணிப் பார்க்கக் கடமைப் பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். ஆனால் பல ஆண்டுகளாகவே மத்தியிலானாலும் சரி அல்லது இங்கு

1971 சூலை 30]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

மாநிலங்களிலானாலும் சரி விவசாய வருமானத்திற்கு வரி விதிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கோரிக்கை இருந்து வருகிறது என்பதை நாம் அறிவோம்.

இதனுடைய அடிப்படை எப்படி அமைந்து இருக்கிறது என்றால், சென்ற பல ஆண்டுகளாக நாட்டிலே பல திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திட்டங்களின் நோக்கம். இந்த நாட்டின் பொருளாதாரம் பொதுவாக முன்னேறவேண்டும் என்பது தான். ஆனால் இன்டஸ்டிரியல் பேஸ் என்று சொல்வார்கள், இன்டஸ்டிரியல் ஃபுல்ட், தொழிற்சாலைகள் தான் அதிகமாக நம்முடைய நாட்டிலே ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். பேசிக் இன்டஸ்ட்ரீஸ், சீ இன்டஸ்ட்ரீஸ், ஸ்மால் இன்டஸ்ட்ரீஸ், காட்டேஜ் இன்டஸ்ட்ரீஸ் என்று இப்படி பல வகையிலே தொழிற்சாலைகளை நாம் அதிகமாக நிறுவி வந்து இருக்கிறோம். அந்த இடங்களிலே எல்லாம் சர்க்காருடைய பணம் கூட டெபிசிட் பைனான்ஸ் வாயிலாக மிக அதிகமான செலவுக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது.

தொழில் அதிகமாகிவிட்ட காரணத்தாலே வேலை வாய்ப்பு அதிகமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வேலை வாய்ப்பு அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தாலே, நாட்டின் வருமானம் அதிகமாகி இருக்கிறது. அதன்படி அனைவரின் வருமானமும் அதிகமாகி இருக்கிறது என்ற அடிப்படையிலேதான் இப்போது இந்த வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி தொழில் துறையிலே அதிகமான வருமானங்களைப் பெற்றால், அந்த வருமானம் எதை வாங்கப் பயன்படுத்தப்படும்? உணவை வாங்குவதற்குத்தான் அந்தப் பணத்தைப் பயன்படுத்துவார்கள். இவ்வளவு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களால், தொழில் துறையில் ஏற்பட்டு இருக்கும் புதிய ரிசோர்சஸ், புதிய வேலை வாய்ப்புகள், அதனால் ஏற்பட்டுவிட்ட அதிகமான வருமானங்கள் எங்கே செல்கின்றன என்றால், தொழில்கள் அதிகமாக இருக்கும் இந்த நாட்டிலே அவர்கள் முதல் முறையாக உணவுப் பொருள்களை வாங்கிக் கொள்ளத்தான் பயன்படுத்துகிறார்கள். அப்படி அதிகமான மக்கள் உணவுப் பொருள்களை வாங்குவதற்கு முற்படும் காலத்தில், உணவுப் பொருள்களின் விலைகள் ஏறுகின்றன. இப்படி ஏறுவதற்குக் காரணம் தொழில் துறையில் எவ்வளவு முன்னேற்றத்தை நாம் கண்டு இருக்கிறோமோ அதே அளவுக்கு முன்னேற்றத்தை நாம் விவசாயத் துறையில் கண்டு இருக்கவேண்டும். எவ்வளவு முக்கியத்துவம், தொழில் துறைக்குக் கொடுத்தோமோ அவ்வளவு முக்கியத்துவம் விவசாயத் துறைக்கு நாம் கொடுக்கவில்லை என்பது தான் என்னுடைய பணிவான எண்ணமாகும். ஆகவே, நாம் நம்முடைய வருமானத்தை அதிகமாக்க வேண்டும், விலை வாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்.

பண வீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமானால்—நம்முடைய எண்ணம், நம்முடைய கவனம்—விவசாயத் துறையிலே அதிகமான முன்னேற்றத்தைக் கண்ட பிறகுதான், தொழில் துறையில் முன்னேற்றத்தைக் காணச் செல்லவேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோளாகும். அது நடைபெறாத காரணத்

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1971 சூலை 30]

தால் தான் இன்று நாட்டிலே பண வீக்கம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இப்பளேஷனரி டென்டன்சீஸ் அதிகமாகி இருக்கிறது. விலை வாசிகள் அதிகமாகி, மேலே, மேலே சென்று கொண்டிருக்கின்றன. பாமர மக்கள் அதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

இப்போது விவசாயத்துறையில் நல்ல முன்னேற்றத்தைக் கண்டு இருக்கிறோம். விவசாயத்துறையிலே ஒரு சிலர் தான் அதிகமான வருமானத்தைப் பெறுகிறார்கள். ஏழையாக இருக்கிற விவசாயி, ஏழை விவசாயியாகவே, ஒட்டாண்டியாகவே இருந்து கொண்டிருக்க, ஒரு சில விவசாயிகள் பல காரணங்களால் பணத்தை அதிகமாகப் பெற்று, பெரும் புள்ளிகளாக ஆகி இருக்கிற ஒரு நிலை நாட்டிலே இருக்கிறது. அதை மறுக்க முடியாது. அப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்து அவர்களுடைய வருமானத்திலிருந்து வரியாகப் பெறுவது நியாயத்தின் அடிப்படையில் அமைந்து இருக்கிறது என்ற உண்மையை நாம் ஏற்றுக்கொண்டாக வேண்டும். இப்படி நம்முடைய நாட்டிலே இந்த முறை, நல்ல முறையிலே அனுபவ சாத்தியமாகி இருக்கிறது. எனக்கு விவசாயத்துறையிலே அதிகமான ஈடுபாடு இல்லை. அதனுடைய அ, ஆ கூட எனக்குத் தெரியாது. இருந்தாலும் விவசாயத்துறையிலே ஈடுபட்டு இருக்கும் பெரும் பான்மையான மக்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையில், அவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறபோது என்னுடைய குரலை அவர்களின் சார்பாக, அவர்களுடைய உரிமைக் குரலாக எழுப்பாமல் இருந்தால் என்னுடைய கடமையிலிருந்து தவறியவனாவேன் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

நான் இன்றொரு குறையையும் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். வருமானம் முழுவதையும் கணக்கு வைத்துக்கொண்டு, அந்தக் கணக்கின் அடிப்படையிலே வரியை விதிக்கிறோம். விவசாயி கணக்கு வைத்துக்கொண்டு, கணக்கை அரசாங்கத்திற்குக் காட்டி அதன் அடிப்படையில் வரிகளை நாம் நிர்ணயிக்க வேண்டும் அசெஸ்மெண்ட் செய்யவேண்டுமென்று இருந்தால் நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பணிவோடு கூறிக்கொள்வேன். நம்முடைய நாட்டின் நிலை என்ன? நம்முடைய விவசாயி அவ்வளவு முன்னேறி இருக்கிறானா? ஒரு சாதாரண கடிதம் வந்தால் பதைபதைத்துக் கொண்டு ஓடி, அதை வேறொருவரிடத்தில் கொடுத்து, படித்து விஷயத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கும்போது, இந்த காம்பிளி கேடட் அகௌண்ட் ப்ரோசிரஜர், வருடம் பூராவும்கணக்கு எழுதி வைத்து, அவர்கள் கணக்கை சமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்று இருக்கும் இந்த முறை சாத்தியமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய விவசாயிக்கு அவ்வளவு நேரம் இருக்கிறதா? ஆதவன் தோன்றுவதற்கு முன்பு வயலுக்குச் சென்று அவன் மறைந்து வெகு நேரம் சென்று வீட்டிற்குத் திரும்பும் அவன், படிப்பு வசதி இல்லாத, சுகாதார வசதி இல்லாத நிலையில் வாழும் அவன், அவனுடைய எண்ணமே அவனுக்கு இல்லாத நேரத்தில்,

1971 சூலை 30]

இந்தச் செய்கையை அவன் மீது சுமத்துவது நியாயம் தானா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படி அந்த அகௌண்ட் முறையை எழுதி வைக்காமல், கம்பளெண்டிங் சிஸ்டம் என்று சொல்வார்களே. அந்த அடிப்படையிலாகிலும், அல்லது வேறு சுலபமான முறையை அனுஷ்டித்து, அதன் வாயிலாக அவன் வரி செலுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்களுக்கும் நன்றாக இருக்கும், வரி வசூல் செய்பவர்களுக்கும் சுலபமாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால், நாம் நம்முடைய பொது வாழ்க்கையில் எவ்வளவுதான் இங்கே பேசினாலும், ஒரு உண்மையை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

நம்முடைய பொது வாழ்க்கையில் இன்னும் பரிபூர்ணமாக தூய்மை ஏற்படவில்லை. யாராக இருந்தாலும் அவர்களிடத்தில் தூய்மை இல்லை. இன்று சாதாரண பாமர மக்களாக இருக்கும் விவசாயிகளிடத்தில் இந்த முறையைப் புகுத்தினால், அதிகாரிகள் மற்றவர்கள், நடுவர்கள் அதை எப்படி எல்லாம் பயன்படுத்திக் கொள்வார்கள், அதனால் விவசாயிகள் எப்படி பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை சிந்தித்துப் பார்த்து, இந்த கம்பளெண்டிங் சிஸ்டம் முறையிலோ, அல்லது வேறு முறையிலோ, வரி வசூல் செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் முறையிட்டுக் கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக இன்று இருக்கும் நிலையில் ஏதோ கமர்சியல் ப்ராடக்ட், கமர்சியல் கிராப் என்று சொல்கிறார்கள். இன்று கொண்டிருக்கும் முறையில் பார்த்தால், 2 ஏக்கர் வைத்து இருக்கும் ஒரு சாதாரண விவசாயிகூட அவனுடைய நிலத்தில் கரும்பு பயிரிட்டால் அந்தக் கரும்புக்கு அவன் வரி கட்டக் கூடிய கட்டாயத்திற்கு உள்ளாக்கப்படுகிறான்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, 7½ ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் வரை வரியே கிடையாது. 20 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் வரையில் கம்பளெண்டிங் முறை வைத்து இருக்கிறோம். 20 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் வரையில் கம்பளெண்டிங் முறையிலும் வரி செலுத்தலாம், அவர்கள் அகௌண்ட் வைத்து இருந்து அதைக் காண்பித்தாலும், அதன் அடிப்படையில் வரி வாங்கிக்கொள்ள அரசு அனுமதி தந்து இருக்கிறது. இந்த இரண்டு முறையையும் ஒப்புக் கொள்கிறோம். 20 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்கு மேல் போனால்தான் கணக்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். 7½ ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் வரை வரி இல்லை என்று சட்டத்திலேயே இருக்கிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : எனவே ஒவ்வொரு விவசாயினுடைய குடும்பத்தின் எண்ணிக்கை, குடும்பத்தின் நிலை இவற்றை அனுசரித்து இந்த வரி முறையை வைத்தால் சுலபமாக இருக்கும். ஏதோ ஒரு எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில்.....

[1971 சூலை 30]

MR. SPEAKER : The hon. Member has echoed the feelings of the electorate. He may now wind up.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அவருடைய தொகுதி மக்களுடைய குரலை இங்கே எதிரொலித்துவிட்டார்கள். அந்த அளவில் அது பதிவாகிவிட்டது. எனவே சீக்கிரமாக முடித்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : எனவே ஒவ்வொரு குடும்பத்தின் நிலையை அனுசரித்து, அதற்காக ஒரு “காம்ப்ரஹென்சிவ் பில்” இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். இங்கே உள்ள உறுப்பினர்கள் அனைவரும், இரண்டு தரப்பில் உள்ளவர்களும் அடங்கிய ஒரு கூட்டுக் குழுவிற்கு இதை அனுப்பிவைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. நமது நாட்டில் என்பது சதவிகிதத்தினர் விவசாய மக்கள். அவர்கள்தான் நமது எஜமானர்கள். அவர்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்றுத்தான் நாம் இங்கே வந்திருக்கிறோம். எனவே அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் பாதகங்கள் ஏற்படக்கூடிய வகையில் இவர்களுக்கு இன்னல்கள் ஏற்படக்கூடிய வகையில், அவர்கள் நம்மைப் பார்த்து வெறுப்படையக்கூடிய வகையில் இந்தச் சட்டங்களின் சில அம்சங்கள் இருப்பதால் இதை மாற்றியமைத்தால் இந்தச் சட்டம் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும் என்று கூறி அந்த நிலைக்கு உள்பட்டு இச்சட்டத்தை ஆதரித்து என் உரையை நிறைவு செய்துகொள்ளுகிறேன்.

*திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை ரீதியில் விவசாய வருமான வரி விதிப்பை வரவேற்கும் இதே நேரத்திலே முன்னுள்ள சட்டத்திலிருந்து இப்போதுள்ள இச் சட்ட முன்வடிவைப் பார்த்தால், ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் கணக்கில் புதிய அடிப்படையில் பல மாறுதல்களைக்கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். அங்கத்தினர் மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னதுபோல சிலவகைப் பயிருக்கு அதிகமாகவும் சிலவகைப் பயிருக்குக் குறைவாகவும் வரி விதிக்கத்தக்க அளவிற்கு இப்போது புதிய மாறுதல்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஏலக்காய், டீ, காப்பித் தோட்டம் போன்றவற்றுக்கு முன்பிருந்ததைவிட இப்போது புதிய சட்டத்தில் சில புதிய சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆனால் அதே நேரத்தில் வெற்றிலைக்கு இப்போது ஒரு ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் மூன்று வருடத்துப் பயிர். குறைந்தது ஒன்றேகால் ஆண்டுக்குப் பிறகுதான் மகசூல் கிடைக்க ஆரம்பிக்கும். மொத்தத்தில் ஏக்கருக்கு ரூ. 500 அல்லது ரூ. 600 தான் வருமானம் வரும்.

மிளகாய், நிலக்கடலை, பருத்தி இதெல்லாம் பாசனத்தின் மூலம் விளையக்கூடியதாகும். மிளகாய்வற்றல் எங்கள் வட்டாரத்தில் காடுகளில்கூட, மழைக்காலங்களிலே போட்டுவிட்டால், இரண்டு அல்லது மூன்று மாதத்தில் அது வளரும். மூன்று ஏக்கர் போட்டால்கூட வரி கட்ட வேண்டியவரும். ஐந்து அல்லது ஆறு

1971 சூலை 30]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

ஏக்கர் உள்ள விவசாயிகூட இரண்டு ஏக்கர் பருத்தியும் இரண்டு ஏக்கர் மிளகாய் வற்றலும் இரண்டு ஏக்கர் கடலை என்று போட்டாலும் அவனும் ஏழரை ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் நிலத்திற்கு மேல் வருகிறதென்று சொல்லி வருமான வரியைச் செலுத்தக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டுவிடும். சென்ற காலங்களில் இது எப்படி நடந்து வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, நிறைய வருமானம் உள்ளவர்கள் எப்படியும் கணக்கினை எப்படி எப்படியோ எழுதிக் கொடுத்து வருமான வரியைக் கூடக் கட்டாமல் தப்பித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அல்லது ஏதோ கொஞ்சம் கட்டிவிட்டு தப்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால் சாதாரண ஏழை விவசாயிகளுக்கு கணக்கும் எழுதத் தெரியவில்லை. உண்மையான கணக்கை அவர்கள் எழுதிக் கொடுத்தாலும் அதிகாரிகள் அவற்றைச் சுலபமாக ஏற்றுக்கொள்ளுவதில்லை. எனக்குத் தெரியும், ஒருவருடைய மொத்த வருமானமே ரூ. 600 தான். அவர் ரூ. 500 வருமானவரி என்று செலுத்தவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

விவசாயத்தில் செய்யக்கூடிய பலதரப்பட்ட செலவினங்களையும் ஒரு சாதாரண ஏழை விவசாயி கணக்கெழுதிக்கொண்டு இருப்பது என்பது மிகவும் கஷ்டம். முடியாத காரியம் என்றுகூடச் சொல்லலாம். “கம்பெளண்டிங்” முறையில் வரி செலுத்தலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது பார்க்கப்போனால் சாதாரண விவசாயி ஐந்து ஏக்கர் அல்லது பத்து ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கூட இப்படிப்பார்த்தால் இருபது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு கணக்குப்படி வரி செலுத்தவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. இதன்படி ரூ. 412 வரி செலுத்தவேண்டிய வருகிறது. இது மிகவும் அதிகமானது. சாதாரண விவசாயியால் செலுத்த முடியாதது மட்டும் அல்ல விவசாயத்திலேயே ஆர்வம் இல்லாது செய்துவிடக் கூடிய நிலையை ஏற்படுத்துகிறது.

நீர்ப் பாசனம் என்று சொல்லும்போது பலவகையான நீர்ப் பாசனம் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் கால்வாய் மூலம் நீர்ப் பாசன வசதி செய்யப்படுகிறது. கண்மாய் மூலம் பாசன வசதி செய்யப்படுகிறது. கிணற்று மூலம் பாசன வசதி செய்யப்படுகிறது. அரசாங்கத்திடமிருந்து ரூ. 8 ஆயிரம் ரூ. 10 ஆயிரம் என்று கடன் வாங்கி கிணறு வெட்டி பல இடங்களிலே பாசனம் செய்ய வேண்டிய நிலையிருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது வாங்கிய கடனுக்கு வட்டி செலுத்துவதையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் எங்கள் வட்டாரத்தில் அதாவது சங்கரன்கோவில், கோவில்பட்டி, விளாத்திகுளம் போன்ற வட்டாரங்களில் பணப் பயிர் என்று சொல்லப்படும் பருத்தி, நிலக்கடலை, மிளகாய்வற்றல் போன்றவற்றைப் போட்டால் அவர்களுக்குச் சராசரி ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 300 முதல் ரூ. 500 வரை தான் நிகர வருமானம் வருகிறது. ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் அடிப்படையில் கணக்கெடுக்கும் போது மட்டுமல்லாமல் இந்த வருமான வரி விதிப்பின் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது மொத்தம் ஐந்து ஏக்கர் உள்ள விவசாயியும் வருமான வரி அதிகாரிகளிடம் போய் நிற்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1971 சூலை 30]

அரசாங்கத்தில் பதினைந்து ஸ்டாண்டார்டு ஏக்கருக்கு உச்ச வரம்பு என்று போட்டிருக்கின்றார்கள். ஏறத்தாழ இந்த விவசாய வருமானவரி விதிப்பிற்கு என, நிர்ணயித்துள்ள ஸ்டாண்டார்டு ஏக்கருக்கும், உச்சவரம்பு ஸ்டாண்டார்டு ஏக்கருக்கும் கொஞ்சம் வித்தியாசம் இருந்தாலும் கூட, அனேகமாக வரி என்று கட்டும்போது தங்களுடைய நிலம் உச்சவரம்பிற்குக் குறைவாக வைத்திருந்தாலும், இவர்கள் வருமானவரி அதிகமாகக் கட்டவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே இந்த 20 ஸ்டாண்டார்டு ஏக்கருக்குக் கீழ் உள்ளவர்கள்தான் இதனால் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். பெரிய பெரிய டீ எஸ்டேட் உள்ளவர்கள் காப்பித் தோட்டம் உள்ளவர்கள் எல்லாம் அதிகமான வருமானம் உள்ளவர்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு முன்பைவிட தற்போது சில சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏன் இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரியவில்லை.

அதே நேரத்தில் பருத்தி, நிலக்கடலை, மிளகாய் வற்றல், மகசூல் செய்யும் நிலங்களுக்கு முதலில் இருந்ததைவிட தற்போது வரி விகிதம் கூடுதலாக்கப்பட்டிருக்கிறது. 3/5 ஏக்கர் ஒரு ஸ்டாண்டார்டு ஏக்கர் என்று இருந்ததை 4/5 ஏக்கர் என்று ஆக்கியிருக்கிறார்கள். 60 செண்டை 80 செண்ட்டாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இதிலே கூட பாசனத்தின் அடிப்படையில் என்று சொல்லும்போது கிணற்று பாசனத்திற்கு ஒரு அடிப்படையிலும் கிணற்றுப்பாசனம் அல்லாதவற்றுக்கு வேறு அடிப்படையிலும் ஸ்டாண்டார்ட் ஏக்கர் நிர்ணயிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். அதோடு இந்த ஏலக்காய், டீ, காப்பித் தோட்டங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட இருக்கும் சலுகைகள் பொருத்தமானதாக இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, டீ, காப்பித் தோட்டங்களுக்குச் சில புதிய சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகின்றார்கள் மாண்புமிகு அங்கத்தினர். ஸ்டாண்டார்டு ஏக்கருக்கு 400 ரூபாய் வருமானம் என்று கணக்கெடுத்து அதன்படித்தான் போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த கம்பெளண்டிங்தான் இருக்கிறதே தவிர, இது எல்லாம் டீ எஸ்டேட்ஸ் களுக்கு வராது. கம்பெளண்டிங்கும் 20 ஸ்டாண்டார்டு ஏக்கர்களுக்குத்தான் வருமே தவிர இருபது ஸ்டாண்டார்டு ஏக்கரைத் தாண்டிவிட்டால் பிறகு கன்வெர்ஷன் முறை எடுத்துக்கொள்ளப்பட மாட்டாது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, விளக்கத்திற்கு நன்றி. பழைய சட்டத்தில் தேயிலை, காப்பித் தோட்டமானால் 60 செண்டை ஒரு ஸ்டாண்டார்டு ஏக்கராக வைத்திருந்ததை இப்போது 80 செண்டு என்று ஆக்கியிருக்கிறார்கள். 3/5 என்று இருந்தது இப்போது 4/5 என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

1971 சூலை 30]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே கடைசியில் 20 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு மேல் பார்க்கும்போது முன்பு இருந்ததைவிட இப்போது 12 காப்பித் தோட்டங்களுக்கு ரேட்ஸ் அதிகமாகத்தான் ஆக்கியிருக்கிறோம். ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்று. இதனால் ஒன்றும் பாதகம் வந்துவிடாது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, எப்படியானாலும் சாதாரணமானவர்கள் இன்கம்டாக்ஸ் விதிக்கக்கூடியவர்களிடம்போய் கணக்குக்காட்டினால் “உங்கள் பக்கத்து நிலத்தில் விளைந்ததே” என்று ஏதாவது சொல்லி வரியை விதித்துவிடுகின்றார்கள். இதேபோல் கம்பெனண்டிங் முறையில் செலுத்துவது கூட 20 ஏக்கர் புஞ்சை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் ஐந்து ஏக்கரில் இரண்டு ஏக்கரில் கடலை போன்று ஏதாவதுபோட்டால் 20 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் அளவிற்கு உள்ளவர்களுடைய வரிக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுவிடுகிறார்கள். அவனுக்கு ரூ. 412 வரியாகச் செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. எனவே இந்த வரி விதிப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. அதிகாரிகளும் சிறிய விவசாயிகள் சொல்லுகிறதை சுலபமாக ஏற்றுக்கொள்ளுவதில்லை. இஷ்டப்படி வரி விதித்து விடுகிறார்கள். உண்மையான கணக்காக இருந்தாலும் இதை சாதாரண சின்னச்சின்ன விவசாயிகள் விஷயத்தில் ஒப்புக் கொள்ளுவது கிடையாது. அதிகமான பெரிய கஷ்டம் அவர்களுக்கு உண்டாகும். அவர்கள் யாரைப்போட்டுக் கணக்கு எழுத முடியும்? வரி விலக்கு ஏழரை ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்பதை 10 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவாக்க வேண்டும். இப்போது சாதாரணமாக ஒரு கிணறு வெட்டுவது மூலம் 5 ஏக்கரா தோட்டம் போட்டவர்கள் 8 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவாக்கு மேல் வருகிறது என்று வரி விதிப்புக்குள்ளாவார்கள். மிளகாய் வத்தல், கடலை, பருத்தி ஆகியவைகள் பயிரிட்டால் பருத்தித் தேவை நமக்கு 11 லட்சம் பேல்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. நம் மாநிலத்திலே 4 லட்சம் பேல்கள்தான் விளைகிறது. விவசாயிகளிடத்தில் உற்சாகம் ஏற்பட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குகிற நேரத்திலே பருத்தியைப் பொறுத்தமட்டில் 3/4 ஏக்கராவை ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்று வைத்திருப்பது பொருத்தமாகாது. நிலக்கடலை பயிரிட்டாலும் அதே மாதிரிதான்; வெற்றிலை, மிளகாய் வத்தல், பருத்தி, நிலக்கடலை போன்ற பொருள்களுக்கும் விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும். 7 1/2 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்பதை 10 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்று செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும்.

அதே நேரத்தில் இந்த கம்பவுண்டிங் வரி செலுத்தக்கூடியதை 20 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா வரை வரி விகிதத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். கொஞ்ச நிலம் வைத்திருந்தாலும் இப்போதுள்ள ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் விகிதப்படி வரிக்கான கணக்கு வந்து விடும். 2 ஏக்கரா மிளகாய் வத்தல் என்பதை 4 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்றும், 2 ஏக்கரா பருத்தி என்பதை 3-1/2 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்றும் கணக்கிடவேண்டி வருகிறது. இந்த முறையைக் கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இப்படி வரி போடுவதால் சாதாரண

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1971 சூலை 30]

விவசாயிகளுக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படும். தொந்தரவுகள் ஏற்படும். எனவே இதைச் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்று என்கட்சியின் சார்பில் கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயப் பணப் பயிர்களுக்குப் போட வேண்டுமென்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த வரியை, விவசாய வருமான வரித் திருத்த மசோதாவைப் பற்றிப் பல கருத்துக்கள் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலில் இப்படி ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்ததே சரியல்ல என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த வரியை மிக வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே சமதர்ம சமுதாயத்தை அடைகின்ற லட்சியத்தை ஏற்றுக் கொண்டு 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா உச்ச வரம்பு என்று கொண்டு வந்ததற்குப் பின்னாலே இப்படி ஒரு விவசாய வருமான வரியைப் போடுவது தவறு. அதிலே வருமானம் குறைவு. அதை வசூலிக்கப் படுகிறபாடு அதிகம். ஆகவே அது தேவையில்லை.

அன்றைக்கே எங்கள் கட்சி ஆட்சியிலிருந்தபோது இந்தக் கருத்தை அடிக்கடி வலியுறுத்தி வந்தேன். நீங்கள் போடுகிற அக்ரி கல்சுரல் இன்கம்டாக்ஸ்ஸை தோட்டப் பொருள்களுக்குப் போடுங்கள். காபி, டீ, ரப்பர், பாக்கு, வெற்றிலை இது போன்ற தோட்டப் பொருள்களுக்குப் போடுங்கள் என்று கூறியிருக்கிறேன்.

உச்ச வரம்பை 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்று கொண்டு வந்ததற்குப் பின்னர் இப்படி ஒரு வரியைக் கொண்டு வருவது என்பது விவசாயிகளுக்குத் தொல்லையை ஏற்படுத்தும். உண்மையிலேயே பசுமைப் புரட்சி என்று சொல்லி விவசாயிகளை பல மாற்றுப் பொருள்களைப் பயிரிடுங்கள் என்று சொல்லி விட்டு, மல்டிபில் கிராப் சிஸ்டம், ரொடேஷன் கிராப் சிஸ்டம் என்று இப்படியெல்லாம் கொண்டு வந்து விட்டு ஒரு புறத்திலே அவர்கள் மாற்றுப் பயிர்களைப் பயிரிட ஆரம்பித்திருக்கும் நேரத்தில், நீங்கள் மாற்றி, மாற்றிப் பயிர்களைப் போடுவது போல நாங்களும் மாற்றி மாற்றி வரியைப் போடுவோம் என்று சொன்னால் அது நியாயமாகாது.

வரவு-செலவுத் திட்டத்தை கனம் அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வரும்போது இருந்ததை விட இப்போது பணப்பயிர்களுக்குச் சற்று அதிகமாகவே வரி போடுவதாக அறிகிறோம். இதை எந்த நியாயத் திற்கு இந்த அரசு உட்படுத்துகிறது என்பது புரியவில்லை. வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் போடுகிற நேரத்திலே விற்பனை வரியைப் போடுகிறோம் என்றார்கள். சர்சார்ஜ் 10 சதவிகிதம் என்றார்கள். இன்றைக்கு அதை 5 ஆகக் குறைத்து சென்னை நகரத்திற்கு மட்டும் இருந்ததை எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரித்து விட்டார்கள். இன்றைக்கு விவசாயம் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்ட அளவிலே இப்படி ஒரு வரி போடுவது என்பது வன்மையாகக் கண்டிக்கத் தக்க ஒன்றாகும்.

1971 சூலை 30] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இந்த அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது பாதுகாப்புக் கொடுத்து இருக்கிறார்களா? மழை இல்லாமற் போனால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். விவசாயிகள் பாதிக்கப்படும்போது கிஸ்தி ரெமிஷன் கொடுக்கிறோம். ஆனால் வரியிலிருந்து அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இருக்கிறதா? கிராப் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கொண்டு வரப்படவில்லை. விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. விவசாயிகளுக்கு வருமானம் இல்லாமல் இப்படிப்பட்ட வரிகள் மேலும், மேலும் போடப்படுவதால் அவர்கள் மிகவும் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகக் கூடும். அதனால் விவசாயத்தில் உற்சாகம் குன்றிவிடும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கிரவுண்ட் நட், கோகனட் ஆகியவைகளுக்கு கருணை கூர்ந்து வரிச் சலுகை தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடலை, மிளகாய் ஆகியவைகளுக்கு வரி போடுவது நல்லதல்ல. ரப்பர், காபி போன்றவைகளுக்கு ஆகும் பயிர் செலவு ஆரம்பத்தில் ஆகும் செலவு தான். முதலில் செலவு செய்து இவைகளைப் பயிர் செய்துவிட்டால் பிறகு 20, 30, வருடங்களுக்கு எந்தவிதமான செலவும் இல்லை. வாழைக்குச் சலுகை தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெரும் மழை, புயல், காற்று ஆகியவைகளினால் வாழை வெகுவாகப் பாதிக்கப்படும். வீழ்ந்து விட்ட வாழைக்கும் இந்த அரசு வரி போட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. சண்முகம் : வீழ்ந்து விட்ட வாழைக்கு இந்த அரசு வரி போடவில்லை. அப்படிப்பட்ட கொடுமையான அரசு இது அல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : வீழ்ந்து விட்ட வாழைக்கு இந்த வரி போடவில்லை என்று கனம் அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் இன்று இருக்கிற விதிப்படி அவர்கள் கட்டாயம் வரி கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும். கணக்குப்பிள்ளை வரி கொடுக்கவில்லை என்றால் விட மாட்டார்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஒன்றைத் தெளிவாகக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அரசு வரி விதிக்கிறது என்று சொன்னால் பாதிக்கப்படுகிற நேரத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குக் கட்டாயம் வரி விலக்கு அளிக்கப்படும். அப்படியில்லாமல் கொடுமையாக வரி வசூல் செய்கிற அரசு இதுவல்ல. இந்த வாக்குறுதியை இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அமைச்சரவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிக்காக விவசாயிகளின் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கம்பவுண்டிங்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு பெரும் தொல்லைகள்தான் ஏற்படும். வியாபாரிகளுக்கு கம்பவுண்டிங் என்று வைத்திருப்பதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. வியாபாரிகள் கணக்கு வைத்துக் கொள்வது சுலபம், அதற்கென்று கணக்குப்பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகள் கணக்கு வைத்துக் கொள்வது என்பது சுலபமல்ல. ஏதோ ஓரளவுக்கு அப்பாவி விவசாயிகளுக்கு கணக்கு வைத்துக் கொள்ளத்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1971 சூலை 30]

தெரியாது. இப்போது படித்தவர்கள் விவசாயம் செய்ய வருகிறார்கள். அவர்களிடத்திலே போய் கம்பவுண்டிங் வசூலிப்பது என்பது எளிதானதல்ல. 7 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்று கடலை, மிளகாய் இவைகள் பயிரிடுபவர்களுக்கு இருப்பதை மாற்றி 14 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்று செய்ய வேண்டும். (மணியடிக்கப் பட்டது) இரண்டு உறுப்பினர்களுக்கு அவ்வளவு நேரம் கொடுத்தீர்கள். திரு. லத்தீப் அவர்களுக்கு அவ்வளவு நேரம் கொடுத்தீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டு உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ரொடேஷன் கிராப்சில் மிளகாய்க்கு விலை அதிகம். எண்ணெய் பொருள்களுக்கு விலை அதிகம். ஆகையால் எண்ணெய் விதைகள் அதிகம் உற்பத்தி செய்யப்படும். மிளகாய், பருத்தி இவற்றிற்கு வரி போடப்படுவதால் கரும்பு போன்றவை அதிகம் பயிரிடப்படும். அப்போது அதற்கு கம்பவுண்டிங் பெசிலிடி இருக்காது. அதிகாரிகளிடத்தில் என்ன மாதிரி கணக்குகள் கொடுப்பது, அவர்கள் எந்தமாதிரி தீர்மானிக்கப் போகிறார்கள்—இவை எல்லாம் பெரிய கஷ்டமாகிவிடும். வக்கீல் வீட்டுக்கும், ட்ரிப்யூனலுக்குத்தான் அலைந்து கொண்டிருக்க நேரிடும். ஆகவே, கம்பவுண்டிங் ரேட்டை 50 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்குக் குறைக்கக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கிறோம், பசுமை புரட்சி ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்பதாக எல்லாம் சொல்லிவிட்டு இன்றையதினம் விவசாயிகள் தலையில் கைவைத்துவிட்டது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். வருமான வரியில் கூட 6,000 வரை விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் வரி விலக்கு வரம்பை இதில் 4,000 ஆகக் குறைத்து விட்டோம். இது சரியல்ல. இதை 6,000 வரை விலக்கு என்கிற அளவில் உயர்த்தவேண்டும். மேலும் ஸ்லாப் அளவைக்கூட எக்கச்சக்கமாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். இதுவும் சரியல்ல. ஸ்லாப் அளவை ஐந்து, ஐந்து பைசா என்ற அளவில் உயர்த்தவேண்டும் உரவிலை ஏறிவிட்டது. கூலி விகிதம் அதிகப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் பேரில் உங்களுக்கு அக்கறை இருக்குமானால் இந்த மசோதாவையே கைவிடவேண்டும்.

அதுவும் மாங்காய் தோப்புக்கு 1 ஏக்கர் விலக்கு கொடுக்கப் படுகிறது. ரெவின்யூ அமைச்சர் வட்டத்தில் மாங்காய்த் தோப்பு தான் அதிகம் போல இருக்கிறது. தோட்டப் பயிருக்கு எல்லாம் அதிகப்படுத்திவிட்டு உணவுப் பயிருக்குக் குறைத்திருப்பது வரவேற்க தக்கது அல்ல என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. பி. கோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாய வருமான வரி திருத்த மசோதா மீது ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1971 சூலை 30] [திரு. கே. பி. கோபால்]

1968-ஆம் ஆண்டில்தான் விவசாய வருமான வரிச் சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்த மூன்றாண்டுகளுக்குள் வரி விகிதங்களைக் கூட்டியும், கம்பவுண்டிங் அளவைக் குறைத்தும், வரியைப் பல மடங்கு உயர்த்துவதற்கு விவசாயத் துறையில் வருமானம் எதுவும் பெருகிவிடவில்லை. அதற்கு மாறாக விவசாயக் கூலி அதிகப்பட்டு பூச்சி மருந்துகள், ரசாயன உரங்கள் அதிகப்பட்டு விவசாயிகளுக்கு வருமானம், பெரும் அளவுக்கு, குறைந்திருக்கிற காலம் இது. இந்த நேரத்தில் இதுபோன்ற திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவது விவசாயப் பெருங்குடி மக்களிடையே பெரிதும் அதிருப்தியை உண்டாக்கியிருக்கிறது.

மற்றவற்றுக்கு எல்லாம் தேய்மான செலவுகள் அனுமதிக்கப் படுகிறது. ஆண்டாண்டாக சாகுபடி செய்து வருகிற நிலத்தின் வளமும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் குறைந்து போகிறது. நில வளம் குறையக் குறைய ரசாயன உரத்தின் அளவை அதிகப்படுத்த வேண்டிய நிலை-அதன் காரணமாக பயிர்ச் செலவு அதிகம்தான் ஆகிறது. இதை எந்த வகையிலும் கணக்கில் எடுக்கவில்லை.

1968-ல் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டபோது வருமானத்தின் அடிப்படையில் வரி செலுத்தும் விவசாயிகளுக்குச் சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் வரி விலக்கு ரூபாய் 3,500 என்றதை 4,000 ஆகத்தான் உயர்த்தினார்கள். ஆனால் இப்போதோ வரி விகிதத்தை 25 சத விகிதம் என்பதை 30 சத விகிதமாகவும், 30 சத விகிதத்தை 40 சத விகிதமாகவும், 40 சத விகிதத்தை 55 சத விகிதமாகவும் அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. கம்பௌண்டிங் அளவையும் குறைத்துவிட்டார்கள். 16 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் கொண்ட ஒரு விவசாயி 1967-ல் ரூபாய் 4.50 வரிக்கட்டிய பூமிக்கு 1968-ல் ரூ. 11.25 கட்டினால் இன்றைக்கு இந்த மசோதா மூலம் ரூ. 45 கட்ட வேண்டி வரும். இது 1967-ஓடு ஒப்பிடுகிறபோது 10 மடங்கு என்றால் 1968-ஓடு ஒப்பிடுகிறபோது நான்கு மடங்காகும். கண்டிப் பாக கம்பௌண்டிங் அளவை உயர்த்த வேண்டும்.

விவசாயிகள் வருமான அடிப்படையில் வரியைக் கட்டத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். வருமான கணக்கைக் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். எந்த அடிப்படையில் விளைச்சல் கிடைக்கிறது. வருமானம் கிடைக்கிறது என்பதாக எப்படி கணக்கிடப் போகிறார்கள். பல லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டுப்போகிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உணவு உற்பத்தியும் பாதிக்கப்படும். 3 போக சாகுபடித் திட்டமும் பெரும் அளவுக்கு பாதிக்கப்படும். 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரில் 3-ஆம் போகமாக நிலக்கடலை போட்டால் அது கம்பௌண்டிங் அளவு 20 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்கு மேல் போய் விடும். வருமான அடிப்படையில் வரி கட்டவேண்டும். அதற்கு நிலக்கடலையே போடாது விட்டுவிடுவார்கள். ஆகவே கம்பௌண்டிங் அளவை உயர்த்த வேண்டுமென்று பல லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. பி. கோபால்]

[1971 சூலை 30]

அடுத்து ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்பதற்கான விளக்கம் கடுமையாக இருக்கிறது. அதன் கடுமையைக் குறைக்க சர்க்காரே சில திருத்தங்கள் கொடுத்திருப்பதற்கு நன்றி. மேலும் அந்த விளக்கத்தைத் தளர்த்தவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ப்ளாண்டேஷன், நான்-ப்ளாண்டேஷன் இரண்டையும் ஒன்றாக இணைக்கக் கூடாது. நான்-ப்ளாண்டேஷனுக்குத் தனிச் சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு கம்பவுண்டிங் அளவையும் உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லி, பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Speaker, Sir, even though on behalf of the Swathantra party we have not been able to move a motion for referring the Bill to a Select Committee (in view of the rules and in view of the fact that Thiru K. T. K. Thangamani is moving such a motion we have not been permitted to do so) I want to say categorically that we are supporting the motion to refer the Bill to Select Committee for the following reasons.

There is a feeling among the public that whatever we are getting from agricultural operations, this Bill will increase the burden of taxation on the agriculturists by nearly five times, if we take the average of last three years and what is being levied now. The most important point I would like to bring to the attention of the Hon. Minister is this. There has been a general tendency on the part of Central Government to compel almost all the State Governments to increase their taxes. This has been going on for the past several years. Unless the State mobilises higher resources, the State Government would always be coming to the Centre for help. That is why the Centre has been asking the States to raise more resources.

There is another reason also. The State Government have been constantly saying "We want greater share on central excise, we want greater share on income-tax". The best answer to the State Government according to the Central Government and according to the Central Planning Commission is to force them, to cajole them and give suggestions to see that the quantum of taxation at the State level is increased. The only method, barring sales tax—others are minor things—the commonest one is agricultural income-tax. The State Government, without realising the implications involved in this—that is my fear, more important fear—are augmenting the State resources in a very sensitive field where the agricultural operators themselves, especially the persons who are involving themselves in the so-called cash crops will be put to such hardships—I fear, I really express great concern on the floor of the House—that a situation may arise after a couple of years or 3 or 4 years when the quantum of productivity that we are able to achieve from these cash crops will be steadily and slowly reduced, or at any rate, the rapid way with which it is increasing now will be put an end to. That requires very serious consideration.

1971 சூலை 30]

[Dr. H. V. Hande]

I want the Cabinet itself, I want the Hon. Chief Minister, Hon. Revenue Minister and everybody concerned to give complete attention to this matter.

Then Sir, this has been going on in other States also, I have also checked up. A few other States—Andhra State and other States—have also been caught. But they are not going on with it as fast as our State. Of course Kerala has gone about it even before. Because the other States have realised the dangers involved in it, they are going a little cautiously. I want the Government to exercise the same caution because we are increasing the entire agricultural income-tax by nearly five times.

Then, there is another feeling by Dr. Gadgil which was expressed in the Planning Commission's Report. I do not have a copy of it now. But he has clearly expressed that there is a general feeling and that expression of his views gives an impression that 'there is a general feeling that the rural sector is having a lot of money for capital and you tap it. Urban sector has been completely tapped and the rural sector has got a lot of funds to be tapped.'

Especially Dr. Gadgil and the members of the Planning Commission are responsible for this impression. Dr. Gadgil seeks to give another impression that a stage has reached that neither the Central nor State Government can impose any new taxes. That is his argument. Income-tax, according to them, has reached a point of 93 per cent. The middle class and poor class are already over-taxed through excise duties. Therefore, you can go to the agricultural sector. That is the place where you have a gold mine—an imaginary gold mine.

But the financial position of the States are also in the same position. It is not understood by the Central Planning Commission. Except sales tax, there is no other tax worth the name under the control of the State. Under the circumstances, all the States are expecting more money from the Central Government and borrowing overdraft from the Reserve Bank. This has created a peculiar problem to the Central Government. And so, to overcome the problem, the Central Ministers and Members of the Planning Commission are very often advising the States that they can get more money through taxes on rural sector. The advice of the Central Government is only to divert the attention of the States. The State Government which is so cautious about the Centre must be very careful in this also. The imposition of agricultural income-tax will definitely create displeasure and dissatisfaction among the rural sector with the State Government.

Another feeling created by the Central Government that the rural sector is having more money is only on the books. Actually the money borrowed by the poor agriculturists from the private moneylenders and other co-operatives is increasing year by year. The Central and State Governments must both understand that the money that is being borrowed by the State agricultural sector is

[Dr. H. V. Hande]

[1971 சூலை 30]

increasing year by year. That is a very important point. Because you must see last year what did they borrow, this year what did they borrow, the year before last what did they borrow? Borrowing of the agricultural sector even from the co-operative sector is increasing. The Co-operative Department itself has admitted and the Hon. Minister himself has created an impression here that lot of money has been pumped into the agricultural field because the agricultural field requires a lot of money. Unless that is pumped in, there is no proper creative things happening in the agricultural sector. So, that is the case, that is the realistic attitude—I am not criticising—but I want the Revenue Minister to understand this. The money borrowed by the poor agriculturists from the private moneylenders and co-operatives is increasing year by year. That has been revealed by the recent survey conducted by the Reserve Bank. Many of the agriculturists are not in a position to repay the loans also and I am afraid that a stage may come when this Government will be forced to bring a similar Agricultural Debt Relief Act that was brought a few decades ago. A similar Agricultural Debt Relief Act may have to be brought forward in this very House to see that this sector is properly protected.

There are other practical difficulties also. How can the Government expect a poor agriculturist to vouch for all the expenses he has incurred from ploughing to harvest? This is about accounting and that has been thoroughly discussed. I do not want to go in further except to say that I fully endorse the view on the subject expressed by every member of this House. It is very difficult for agriculturists to maintain accounts. They may even be the victims of the accountants and other persons who may be even didding roughshod over them. Therefore, I request the Hon. Minister to consider the difficulties. Because of lack of time, I am not going into it in detail.

Then Munsifs and Karnams are going to assess the valuation. Usually, so far as income-tax is concerned, a Gazetted Officer makes the assessment. What would be the position of the assessee, if the Munsifs and Karnams were to assess, should be properly considered. The assessees will be in a very difficult position. I do not want to say further, except to draw the attention of the Hon. Minister that placing such wide powers in persons who are at that level may have some sort of repercussions which will be very much felt adversely by the agriculturists. Practically all the agriculturists

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Let me correct my hon. Friend. Neither the Village Headman nor the Karnam is going to be the Assessing Officer.

DR. H. V. HANDE : They may not be the persons who are directly assessing. That depends upon the method. The Munsif and Karnam are going to supply information. Whatever information they supply will be there. Therefore, on behalf of the

1971 சூலை 30]

[Dr. H. V. Hande]

Swatantra party I would request the Hon. Minister to see that compounding is left untouched. Fifty acres itself should be there.

Then, Part I of the Schedule to the Act, which deals with the rate of tax, is proposed to be amended as follows: Companies will be made to pay tax at the maximum rate of 60 per cent. I will be very happy if the Hon. Minister would think about it. Recently, the Central Government has, in its Finance Bill, 1971, removed the relief to the shareholders of agricultural companies hitherto allowed under Section 235 of the Income tax Act from the assessment year 1972-73. In this provision, the shareholders of companies with agricultural income are entitled to a relief of 27.5 per cent on that portion of the dividend which is attributable to the profits of the company assessed to agricultural income tax. This was an attraction to the small investors to invest in agro-based companies. Even this extraordinary taxation of the companies will dispel or chase away the small investors who would like to become shareholders in these companies. There was a justification for this relief in that unlike in the case of industrial companies where depreciation is allowed on buildings, machinery, equipments, etc., in the case of plantations no depreciation is allowed on the main assets. That is an important point, I would request the Hon. Minister to consider.

I will conclude with only one or two more points. The proposal of the Tamil Nadu Government to step up the rate of agricultural income tax from 45 to 60 per cent is itself a harsh measure which is fraught with danger. I want the Hon. Minister to appreciate it. Another point is, the Government themselves have got an amendment—I would say—not pleasantly surprised, but the suffering in me, the agony in me was relieved to a certain extent when I saw the amendment presented to the House. But what does it indicate? That indicates whatever the officials did, whatever the Department did, or whatever the Cabinet did in a hurry-burry had to be thought over a second time and a second thought had to be exercised. In other words, people realise, the powers that be, realise the dangers involved in this harsh taxation measure.

Within 24 hours they have realised and had brought in some amendments. They have reduced from 1/10th to 1/6th in case of arecanut; similarly in case of betel-vine they have reduced from 1/8th to 1/4th etc. But for banana and rubber they have retained the old provisions. So these marginal concessions are there. My submission is that this will not touch the fringe of the problem for this reason. The main reason for people going to rural areas and taking to agriculture is that income from agriculture will not be subject to tax so much as urban income, that it would be less harsh than the urban income tax, etc. That is the cause of attraction to rural areas. But by this measure, I would like to say to the Hon. Chief Minister that the number of people who are now taking to agriculture in rural areas would be very much affected. In fact they would be

[Dr. H. V. Hande]

[1971 சூலை 30]

subject to tax which is more than the urban income tax. I shall give out a few statistics to substantiate what I say :

From total income	Agricultural income tax		Rate of general income tax
	Old rate	Changed rate	
(1)	(2)	(3)	(4)
First 4000	No tax	No tax	No tax upto 5000
Next 1000	5 per cent	No change	
Next 5000	15 per cent	Do.	10 per cent
Next 5000	20 per cent	Do.	17 per cent
Next 5000	25 per cent	30 per cent	23 per cent
Next 5000	30 per cent	Next 10000,	Next 5000,
		40 per cent	30 per cent
Over and above income	45 per cent	Next 20,000,	Next 5000,
		50 per cent	40 per cent

So it would be apparent that the agricultural income tax, as at present envisaged will be more harsh than the income-tax on urban income. So, it will definitely act as a dis-incentive to those taking to agriculture. That is why I say, let the Hon. Minister take a dispassionate view of these things. Let him not brush it aside since Dr. Hande is saying this. Let him have an objective mind and see how the rural folk would be put to suffering.

So, I would request him to reconsider his rigid stand and refer this Bill to a Select Committee so that some of these issues can be calmly considered. It is a sensible amendment to refer the Bill to a Select Committee. Within 24 hours Government thought over the matter and had brought these marginal changes. To that extent I welcome it. They could have given something more. That is why I say, considering the hazards to which agriculture is put to, let us consider the difficulties of agriculturists calmly in the Select Committee, after referring the Bill now to a Select Committee.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I would like to offer a few remarks and supplement the learned arguments advanced so far regarding this Bill, which is under discussion before this House.

Agriculture is the most important occupation of our country. It has been described so in the booklet supplied to us, "An Economic Appraisal". It is said as follows:—

"Agriculture which is the predominant sector of our economy serves as the main plank of livelihood for the 73.3 per cent of the rural population engaged in agriculture and allied occupations in Tamil Nadu. The net area sown and gross cropped area accounts for 48.3 per cent and 57.9 per cent respectively of the total geographical area of the State."

So, from this we can judge that agriculture is a predominant occupation and a majority of people are engaged in this. This legislation is far-reaching in its content. I would say that it will

1971 சூலை 30] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

deprive the growth of agricultural economy of Tamil Nadu. The fundamental principle of taxation is plucking the goose with as little squealing as possible. That is one principle of taxation. But we are killing the goose that lays the golden egg. Whether we are doing that or not will be known after this piece of legislation is enforced in Tamil Nadu.

Various arguments have been advanced and I would like to say that the official amendments brought forward by the Government are far from satisfactory. I would say it is insufficient because various items have been accounted for. On the other hand I do not want to take the time of this August House but it would be sufficient for me to say that 1/10 of an acre for arecanut had been reduced to 1/6, 1/8th of betel-vine had been reduced to 1/4, 1/8th of grapes had been reduced to 1/4th and 1/6th of turmeric had been reduced to 1/3.

So far as banana is concerned, no change has been brought forward by the official amendment. Several factors have been advanced and I do not want to reiterate them again. My main point would be regarding sugar-cane and also coconut. What is the area available for sugar-cane. From the same booklet it is said as follows :—

“The area under sugar-cane crop which was 51,000 hectares in 1951-52 increased to 135,000 hectares in 1970-71, percentage increase being 164.7 per cent. The production of gur registered an increase from 332,000 tonnes to 1,484,000 tonnes during the period 1961-62 to 1968-69. Production is provisionally estimated at 1,148,000 tonnes for 1970-71.”

That being the comparison between production in previous years and present production, suffice it for me to say that production has increased. At present it should be noted that so far as sugar-cane is concerned, there is lull. Shortfall in production is also likely. Why I say this is because North Indian States like Uttar Pradesh, Maharashtra, etc., are getting themselves established in the matter of sugar industry. In this matter we should have an all-India perspective and I am sure the Hon. Minister would take steps to see that so far as sugarcane grower is concerned, effective steps would be taken; some more concession may be created for them also. This merits consideration. I will say, without fear of contradiction, that it should be done in the interest of our economy; so far as sugarcane is concerned the cost of cultivation and other factors will have to be taken into account. Of course certain concessions have been made but whether they will be sufficient is a matter that will have to be considered. Small grower who owns just above 20 standard acres will come in. Composition is retained so far as 20 acres are concerned. Previously it was 50 acres. Why should there be reduction? Can we not retain it at 50 acres? I am sure nothing will happen if 50 acres is maintained. If it is not

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1971 சூலை 30]

possible to have 50, at least have 35 or 40 acres so that those engaged in this occupation will be given some relief. The present provision is far reaching, I mean this 20 acres.

I am sure that the learned Minister would reconsider that also.

Another point which I want the Hon. Minister to consider is regarding coconuts which have been subject to irrigation and also mango groves. These are things which will have to be considered in a different perspective. These would come under horticulture and strictly the yield will be given only after 7 years and in some cases it will be after 10 years. So, all those factors will have to be taken into consideration. I am sure that aspect of the question will also be attended to by the Hon. Minister.

Then, Sir, regarding accounts, the maintenance of accounts is a problem for agriculturists. What is the literacy rate of our State is a point which will have to be considered. The literacy rate in the State is 39.39 per cent as per the 1971 census. That is also we are getting from the booklet that has been published by the Government. We would see that Madras City comes first in point of literacy and Dharmapuri District comes last in point of literacy. Whether these farmers would be able to maintain accounts as the merchants are maintaining accounts is a matter which will have to be taken into consideration. That is the reason why I would once again reiterate and urge that the system of composition may be retained in view of the low percentage of literacy that is available in our State. I am sure that the Minister would also take note of that factor.

Then, regarding the other matter, the slab system of compounding, I should state that the minimum should be either 35 or 40 and it should not be 20. That concession may be considered.

Regarding exemptions, the limit should not be 5,000. It should be at least fixed at 6,000 and the slab is also steeply graduated. The slab that is now worked out is 30 per cent, 40 per cent, 50 per cent, 55 per cent and so on. Sir, this is very high. I would incidentally point out that in the Central Income Tax the slab system that is followed is 10 per cent, 17 per cent, 23 per cent, 30 per cent and so on. Of course it may be stated that there is also a surcharge on income-tax. I do not want to say that the tax should not be imposed. But when we are imposing a tax it should be on a rational basis and the ability to pay will have to be taken account of. I am sure that this sector has been too much taxed. It may be stated that we are leaving taxation so far as a minimum acreage is concerned. But what is the ultimate effect of it on our economy? That will have to be considered. The Land Ceiling Act is there and 15 standard acre is the optimum that a man can hold or a family can hold. If that is there why should such a steeply graduated agricultural

1971 சூலை 30 [Thiru R. Ponnappa Nadar]

incometax be levied is a question which will have to be considered. I am sure that the agricultural incometax, even though it may be a direct tax, it will affect only the richer section. So far as the middle class is concerned, they will be put to a very serious difficulty and hardship and that is the reason why I once again emphasise that the middle class who are owning a lesser percentage will have to be considered. I am sure that a sympathetic view would be taken and a sympathetic consideration would be given by the Minister.

Regarding commercial crops also some more concession is needed. For example, turmeric, chillies, bananas, all these things, it may be argued, are money crops. I agree that they are all money crops. But will it not be proper that some more concessions are granted to this sector. Chillies are prevalent in southern districts, Madurai, Tirunelveli, Madurai and other places and in North Arcot also. Chilli production would be affected. Now we are exporting chillies to Colombo and other eastern countries also and our exports should not be affected. By a reference to the export chart that is available, the export is not steadily increasing. In the interest of our country, in the interest of the nation and in the interest of the economy, I would once again urge that this point should be considered. We are having a crash programme for the growing of bananas and in Tuticorin harbour we are going to export bananas to the other countries. All these aspects may be looked into and considered in a broad perspective narrow consideration should not weigh with us. So far as cash crops are concerned, second thought is needed and I am sure that some more concessions would be made by the Hon. Minister. With these observations I resume my seat. I say that we object to this Bill with all the emphasis at our command and our party is opposing this Bill.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, வேளாண்மை வருமானத்தின் மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கும் வரியின் மீது மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களையெல்லாம் சொன்னார்கள்.

எல்லோரும் இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட வேண்டுமென்பதில் அதிக அக்கறை காட்டினார்கள். பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடவில்லை என்பதை நான் துவக்கத்திலேயே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்குக் காரணம், இது 1972-ஆம் ஆண்டிலிருந்து வரி வசூலிக்கப் பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. 1972-ஆம் ஆண்டிலிருந்து வரி வசூலிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இந்த ஆண்டு கணக்கு வைக்க வேண்டியவர்கள் வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லவேண்டும். பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட்டுவிட்டு அக்டோபர் அல்லது செப்டம்பர் மாதத்திலே நிறைவேற்றினால் கணக்கு வைப்பவர்களுக்குச் சங்கடங்கள் ஏற்படும். எனவே செய்ய வேண்டிய திருத்தங்களை இப்பொழுதே செய்துவிடுவது நல்லது என்று சொல்லி அரசாங்கத் தரப்பிலே சில திருத்தங்களைக் கொடுத்தோம்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1971 சூலை 30]

சில திருத்தங்களைக் கொடுத்ததற்குக் காரணம், முதலிலே சட்டம் கொண்டுவந்து இங்கே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபின் விவசாயத்துறையில் அதிக அக்கறை கொண்டிருக்கும் உயர்திருகப்பையா முதலியார் போன்றவர்களும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள பல விவசாயிகளும், வேறு மாவட்டத்து விவசாயிகளும் வந்து மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களையும், என்னையும் சந்தித்து தங்களுக்கு இருக்கின்ற குறைகளைச் சொன்னார்கள். அதை அனுதாபத்தோடு கவனித்து பிறகுதான் அரசாங்கத் தரப்பிலே இந்த மாற்றங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டனவே தவிர, அரசாங்கமே, முதலில் அறிமுகப்படுத்திவிட்டு, அடுத்தபடியாக மாற்றம் செய்யவேண்டுமென்று செய்யவில்லை. எனவே மாற்றம் செய்ததற்கு இதுதான் காரணமே தவிர, வேறு அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கணக்குப்பிள்ளை, மணியக்காரர்களிடம் எங்களை ஒப்படைத்து விடாதீர்கள் என்று சிலர் தெரிவித்தார்கள். கணக்குப்பிள்ளை, மணியக்காரர்களுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. கணக்குப்பிள்ளை, மணியக்காரர்கள் என்ன பயிர் விளைந்தது என்று எழுதி வைக்கிறார்கள். எந்த அரசாங்கமும் நிர்வாகத்தை நடத்துகின்ற காலத்திலே யாராவது கீழே சில அதிகாரிகளை வைத்துத்தான் நடத்த வேண்டியிருக்கும். அப்படி வரும் நேரத்தில் கணக்குப்பிள்ளைகள், மணியக்காரர்கள் வருவார்களே தவிர, வேறு வழியில்லை. கணக்கன் பகைத்தால் கால் கானியும் போகும் என்றெல்லாம், பழமொழியைச் சொன்னார்கள். அப்படி அல்ல. எங்கே தவறு நடந்தாலும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நண்பர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டார்கள், விவசாயம் வளர்ந்து வரும் காலத்தில் இப்படியொரு வரி போடுவது சரியா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். விவசாயத்துறையில் இதற்கு முன் இருந்த வரிக்கும் இப்பொழுது போடப்பட்டிருப்பதற்கும் மாற்றம் இருக்கிறது. ஏற்கனவே இருந்த வரியை மாற்றுவதற்குக் காரணம், மொத்தமாக நிலத்திற்குப் போட்டு வந்தார்கள், ஆனால் இப்பொழுது பயிருக்கு மாற்றுகிறோம். நிலத்திற்குப் போட்டிருந்த காலத்தில் அது கடலை விளைந்தாலும் சரி, அல்லது நெல் விளைந்தாலும் சரி அல்லது கரும்பு வாழை போட்டிருந்தாலும் சரி, வருமானத்தைக் கணக்கிலே வைக்காமல் நிலப்பரப்பை வைத்து கணக்கிட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது விளைபொருளுக்கு மாற்றம் செய்யப்படுகிறது. ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா, கணக்கிடப்படுவதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். 20 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா கம்பவுண்டுக்காக 20 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்று சொல்வதை, ஃப்ராக்ஷனைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த முறை தேவைதானா என்று கேட்டார்கள். கம்பவுண்ட் செய்ய வேண்டிய நேரத்தில் கணக்குக் காட்டவில்லை என்றால், அவர்களுக்குத்தான் இந்த ப்ராக்ஷன் முறையே தவிர, வேறு யாருக்கும் இல்லை என்பதைத் துவக்கத்திலேயே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

1971 சூலை 30]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

50 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவாக இருப்பதை ஏன் குறைக்க வேண்டும், குறைந்தபட்சம் 40 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா அல்லது 35 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்று ஆக்க வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், மற்ற உறுப்பினர்களும் 20 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா இருக்கக்கூடாது, அதை உயர்த்த வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். (குறுக்கீடு) சிலிங் ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவிற்கும் இந்த ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவுக்கும் வித்தியாசமிருக்கிறது. இது வேறு, அது வேறு என்பதை ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்தக் கணக்குப்படி 20 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவை உயர்த்த வேண்டுமென்று எல்லோரும் வாதிட்டார்கள். அப்படி வாதிட்டது நியாயம் என்றுகூட நாங்கள் ஒத்துக்கொண்டு, முதலமைச்சரவர்களின் அனுமதியின்பேரில் 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவாக உயர்த்துகிறோம் என்று அதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவிற்குமேல் உயர்த்துவது சரியல்ல என்று கருதி, 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவாக உயர்த்துமாறு மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் தெரிவித்துவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படி 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவாக உயர்த்தும்பொழுது ஸ்லாப் ரேட்டுகளில் கொஞ்சம் மாற்றம் செய்ய வேண்டியிருக்கும். அதை இப்பொழுது படித்துக் காட்டுகிறேன். மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் அதைக் குறித்துக்கொள்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

முதல் நாலாயிரம் ரூபாய்க்கு வரி கிடையாது. அடுத்த ஆயிரம் ரூபாய்க்கு 5 பைசா. அடுத்த ஐயாயிரம் ரூபாய்க்கு 15 பைசா; அதற்கு அடுத்த ஐயாயிரம் ரூபாய்க்கு 20 பைசா; அதற்கு அடுத்த ஐயாயிரம் ரூபாய்க்கு 30 பைசா; அதற்கு அடுத்த ஐயாயிரம் ரூபாய்க்கு 35 பைசா; அதற்கடுத்த பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு 45 பைசா; அதற்கடுத்த பதினைந்தாயிரம் ரூபாய்க்கு 50 பைசா; அதற்கு மேல் வருகிற வருமானத்திற்கு 55 பைசா என்று வரி விகிதங்கள் மாற்றப் பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஸ்லாப் ரேட்டுகளையும் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்ற முறையில் முதல் 7½ ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு வரி இல்லை; அடுத்த 2½ ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு 15 ரூபாய்; அடுத்த ஐந்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு பில்லில் இருப்பது 30 ரூபாய்—அதை 25 ரூபாயாகக் குறைத்திருக்கிறோம். அடுத்த ஐந்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு பில்லில் இருப்பது 45 ரூபாய்—அதை 35 ரூபாயாகக் குறைத்திருக்கிறோம். அடுத்த ஐந்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு 45 ரூபாய்; அடுத்த ஐந்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு 60 ரூபாய் என்று மாற்றி இருக்கிறோம்.

எனவே, இப்படி 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று உயர்த்துகின்ற காரணத்தால், இந்த மாற்றங்கள் வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு அதிகச் சங்கடங்கள் ஏற்பட வேண்டுமென்ற முறையில் விவசாய வருமான வரியைக் கொண்டு வரவில்லை. விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்பட வேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1971 சூலை 30]

ஏழை விவசாயிகள் இதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளுவதற்கில்லை.

விவசாயிகளுக்கு 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று சீலிங் கொண்டு வந்துவிட்ட பிறகு இப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரலாமா என்று விவாதித்தார்கள். 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் சீலிங் என்று வந்தாலும் சில குடும்பங்களுக்கு 60 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரை இருக்கலாம் என்ற வரம்பு வைத்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இந்த வரி வரும். 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்த வரியால் அவ்வளவு பாதகம் ஏற்படாது.

ஏற்கனவே தெரிவித்தது போல் வேளாண்மைத் துறை எடுத்துக் கொள்ளுகின்ற ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்ற கணக்கில் 7½ ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரை வரி இல்லை. 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரை ஸ்லாப் ரேட் போடப்பட்டு வரி விதிக்கப்படுகிறது. கம்பவுண்டிங் செய்து கொள்ள வேண்டும். இந்தக் கம்பவுண்டிங் தேவையில்லை, கணக்குக் கொடுக்கிறேன் என்றால், இந்த ஆண்டு புலால், மழையால், பூச்சியால் பாதகம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்று சொல்லி கணக்குக் கொடுப்பதாக இருந்தால், அது நியாயம் என்று நிரூபிப்பார்களேயானால் அந்த ஆண்டு வரி இல்லாமல் விலக்களிக்க அரசாங்கம் உத்தரவாதம் கொடுக்கிறது.

கணக்கப் பிள்ளை, மணியக்காரரிடத்தில் வரி விதிக்கும் பொறுப்பைக் கொடுத்து எங்களை மாட்டாதீர்கள் என்று சொன்னார்கள். தாசில்தார்தான் வரி விதிக்கும் அதிகாரி, அதற்குமேல் அப்பீலுக்குப் பல கட்டங்கள் இருக்கின்றன. கணக்குப் பிள்ளை, மணியக்காரரைப் பொறுத்தவரை என்ன பயிர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற கணக்கை அரசாங்கத்திற்குக் கூறுவார்கள். யாரையாவது நம்பித்தான் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மஞ்சளுக்கு இவ்வளவு வரி போடுவதா, மிளகாய்க்கு இவ்வளவு வரி போடுவதா என்று கேட்டார்கள். மிளகாய், மஞ்சள் போடுகின்றவர்களுக்கு எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்ற கணக்கைப் பார்த்துத் தான் வரியை விதித்திருக்கிறோம். என்னுடைய மாவட்டத்திலிருந்து இந்த வரி போடப்பட்டிருப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் முதலமைச்சர் அவர்களின் அனுமதியின்பேரில் மஞ்சள், மிளகாய்க்கு இந்த வரியினின்று விலக்களிக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உள்ளபடியே அதிகமான விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சொல்ல வேண்டிய சலுகைகளை எல்லாம் சொல்லிவிட்டேன்.

ஸ்பில் ஓவர் பயிர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். வாழையைப் பற்றி சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். “பதினாறு மாத காலப் பயிராயிற்றே, மூன்றாண்டுக் காலத்தைத் தாண்டிப் போகும்போது எப்படி வரி விதிப்பீர்கள்?” என்று கேட்டார்கள். அதைப் பற்றியெல்லாம் அரசாங்கம் அவரிடத்தில் நேரிலேயே விவாதித்திருக்கிறது. அதிகாரிகளிடத்திலும் இதுபற்றி விவாதித்து விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்படாத வகையில்

1971 சூலை 30]

அரசாங்கம் ஆணையாகப் பிறப்பிக்க இருக்கிறது. எந்த ஒரு பயிராக இருந்தாலும் கரும்பாக இருந்தாலும், வேறு எந்தப் பயிராக இருந்தாலும் அரசாங்க வரி ஆண்டு 31-ம் தேதி மார்ச் மாதம் என்று சொன்னால் பிப்ரவரியிலிருந்து ஏப்ரல் வரை பயிர் போகும் என்றால், ஸ்பில் ஓவர் ஆகுமானால் ஏதாவது ஒரு ஆண்டு வரி விதிக் கப்படுமே தவிர, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு விதிக்கப்படக்கூடாது என்பதைத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறோம். அரசாங்கம் விவசாயி களைக் கசக்கிப் பிழிய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சட்டத்தைக் கொண்டுவரவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் செங்கோட்டைப் பகுதிக்கும் இதை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது திருவாங்கூரிலிருந்து தமிழ்நாட்டில் சேர்க்கப்பட்ட பகுதியாகும். அந்தப் பகுதியில் கேரள அரசாங்கத் தீர்வை என்ன இருந்ததோ, அதைக் கட்டி வருகிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் சட்டத்தை அமலாக்க சர்வே செய்திருக்கிறார்கள். சர்வே முடிந்திருக்கிறது. இன்னும் சில மாதங்களில் அமலாகும். அப்படி அமலாக்கும் நேரத் தில் இந்தச் சட்டத்தையும் சேர்த்து அமலாக்குவதில் காலதாமதம் இருக்காது.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : வாழையும் 16 மாத வித்து, கரும்பும் 16 மாத வித்து. இரண்டுக்கும் நோய் ஏற்படும் நிலை இருக்கிறது. இரண்டையும் ஒரே தரப்பு ஆக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மேற்கொண்டு இதிலே சலுகை கொடுத்துக் கொண்டே போனால் கடைசியில் எதுவும் மிஞ்சாது. அரசாங்கம் வரி போட்டதன் பொருளே இல்லாமல் போய்விடும். கொடுக்க வேண்டிய சலுகைகளைப் பற்றியெல்லாம் துவக்கத்திலேயே கூறிவிட்டேன்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : வாழைக்கு 33-1/3 சென்ட் ஒரு ஏக்கர் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது எப்படிக் கணக்கு பண்ண முடியும்?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஒரு ஏக்கரில் வாழைப் பயிர் வைத்திருந்தால் மூன்று ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராகக் கணக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. அதிலே அவ்வளவு சிரமப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. (குறுக்கீடு) 50 ஏக்கரில் யாரும் வாழை போடமாட்டார்கள். அப்படியே இருந்தாலும் 7½ ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு வரி இல்லை. அந்தச் சிரமம் ஏற்படாதபடி அரசாங்கம் பாதுகாத்துக் கொள்ளும்.

தென்னையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். வரப்பு ஓரங்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் தென்னையைப் பற்றி அரசாங்கம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு வரி விதிக்காது என்று ஏற்கனவே தெரிவித்தேன்.

விவசாயத்திற்கு என்ன செய்து விட்டார்கள் என்றார்கள். வேளாண்மைத் துறையைப் பற்றியெல்லாம் பேசிவிட்டு, வேளாண்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1971 சூலை 30]

மைக்கு இவ்வளவெல்லாம் செய்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிந்து கொண்ட பிறகு ஒன்றுமே வேளாண்மைத் துறைக்குச் செய்யவில்லை என்று சொல்லுவது சரியல்ல.

நெல்லைப் பொறுத்தவரை கை வைக்கவில்லை. அப்படியே விட்டு விட்டோம். நாட்டில் முக்கிய தேவையான உணவுப் பொருளுக்கு அதிக வரி போடக்கூடாது என்ற வகையில் அதற்கு வரி எதுவும் போடவில்லை.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : “க்ரோயிங் ஆஃப் கோகோநட்” என்பதற்கு விளக்கம் தர வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : “க்ரோயிங்” என்பதற்கு விளக்கம் கேட்கிறார்கள். தென்னை அல்லது வாழை போன்ற பயிர்களை வைத்தால் சில ஆண்டுகள் கழித்துத்தான் பலன் கிடைக்கும். இந்த ஆண்டு தென்னை வைத்தால் உடனே காய் காய்க்க ஆரம்பிக்காது. ஐந்து ஆண்டுகள், பத்தாண்டுகள் ஆகக் கூடும். எந்த ஆண்டில் காய் காய்க்கிறது என்ற கணக்கை எடுத்துக் கொண்டு அந்த ஆண்டில் இருந்து வரி விதிக்கப்படும். நட்ட தேதியிலிருந்து வரி என்ற முறையில் தவறான முறையில் அரசாங்கம் வரி விதிக்காது என்பதைத் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அங்கத்தினர்கள் கேட்ட எல்லாச் சலுகைகளையும் ஒத்துக் கொண்டு விட்ட காரணத்தால் மேற்கொண்டு விவாதத்தை நீட்ட விரும்பவில்லை. பல மசோதாக்கள் இன்று நிறைவேற்றப்பட இருக்கின்றன. அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் சொன்ன கருத்துக்கள் பதிவாகி இருக்கின்றன. பொதுவாக அரசாங்கம் அளிக்கின்ற சலுகைகளைப் பற்றி எல்லாம் சொல்லிவிட்டேன். ஆகவே, இந்த மசோதாவைச் சட்டமாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : The Hon. Minister said “விதிவிலக்கு” would be given for failure of crops. But I do not find anything here. May I know what is the total revenue expected by Government from this taxation measure? I think hon. Members are entitled to know it. If the Hon. Minister has the details, he can give it to us.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : எவ்வளவு மொத்தம் இதில் வரி வரும் என்று கேட்கிறார்கள். எவ்வளவு வரும் என்று கணக்கிடவில்லை. விதிவிலக்கு பற்றி சட்டத்தில் போட வேண்டிய அவசியமில்லை. பயிர் காற்று அல்லது பூச்சியால் அடிக்கப்பட்டுவிட்டால் எழுதிக் கொடுத்தால் போதும். கணக்கு கொடுப்பதற்குக் கூட ஒரு பாரம் தயாரிப்பதாக ஏற்கனவே ஒத்துக்கொண்டு அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லியிருக்கிறோம். அந்தப் பாரத்தை ஃபில் அப் செய்து கொடுத்தால் போதும் என்று தெரிவித்திருக்கிறோம். அந்த பாரத்தை பூர்த்தி செய்வதில் சங்கடம் எதுவும் இருக்காது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அமைகிறேன். இதில் எதிர்பார்க்கும் வருமானம் பற்றி,

1971 சூலை 30]

முதல் அமைச்சர் அவர்களால் தகவல் தரப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு ஏறக்குறைய இரண்டு கோடி ரூபாய் வருமானம் இதில் எதிர்ப்பார்க்கிறோம்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: In view of the many concessions announced by the Hon. Minister I am not pressing my amendment for referring the Bill to a Select Committee.

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: What about Mr. James?

THIRU J. JAMES: I am pressing my amendment.

The amendment of Thiru J. James was put to vote and lost.

MR. SPEAKER: The question is:—

“That the Tamil Nadu Agricultural Income-tax Bill, 1971 (L.A. Bill No. 19 of 1971) be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration clause by clause.

Clause 2.

MR. SPEAKER: The question is—

“That clause 2 do stand part of the Bill.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, I move the following amendment:—

In sub-clause (a) of clause 2, for item (iv-m) substitute the following:—

“(iv-m) one and one-fifth acres of land used for growing cardamom, or”.

The amendment was duly seconded.

THIRU J. JAMES: Sir, I move:—

In sub-clause (a) of clause 2 for items (i) to (iii), (iv-a), (iv-d), (iv-g) and (iv-h), substitute the following:—

(i) one-third of an acre of land used for growing arecanut,
or

(ii) one-fourth of an acre of land used for growing betel-
vine, or

(iii) one-third of an acre of land used for growing grapes,
or

(iv-a) one acre of land used for growing banana, or

(iv-b) one and one-fifth acre of land used for growing
rubber, or

(iv-d) one acre of land used for growing chillies, or

(iv-g) one acre of land used for growing coconut, or

(iv-h) three-fifths acre of land used for growing tea, or

The amendment was duly seconded.

[1971 சூலை 30]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I am moving my amendment only with regard to 'banana'. I move the following amendment:—

“ In entry (a) in item (iv-a) for the word “ one-third ” substitute the words “ one-half ”.

The amendment was duly seconded.

THIRU K. P. GOPAL: Sir, I move the following amendment:—

In clause 2, (b) under Explanation III, for the words “ reduced to standard acres calculated according to minimum of such proportions ” substitute the words “ calculated according to maximum of such proportions ”.

The amendment was duly seconded.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Sir, I move—

“ In clause 2—

(1) in sub-clause (a), for items (i) to (iv-g), substitute the following items, namely:—

“ (i) one-sixth of an acre of land used for growing areca nut, or

(ii) one-fourth of an acre of land used for growing betelvine, or

(iii) one-fourth of an acre of land used for growing grapes, or

(iv) one-third of an acre of land used for growing turmeric, or

(iv-a) one-third of an acre of land used for growing banana, or

(iv-b) two-fifths of an acre of land used for growing rubber, or

(iv-c) one-half of an acre of land used for growing sugarcane, or

(iv-d) one-half of an acre of land used for growing chillies, or

(iv-e) three-fourths of an acre of land used for growing groundnut (irrigated), or

(iv-f) three-fourths of an acre of land used for growing cotton (irrigated), or

(iv-g) three-fourths of an acre of land used for growing coconut, or ”;

1971 சூலை 30 [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

(2) in sub-clause (b), for Explanation III, substitute the following Explanation, namely :—

“Explanation III—Where in any previous year, more than one kind of crop mentioned in items (i) to (iv-k) and item (iv-m) of clause (vv) are grown in any land—

(a) in case such crops are grown at the same time, the extent of the land on which different crops are grown, shall be reduced to standard acres calculated according to the proportion applicable to the crop concerned; and

(b) in any other case, the entire land aforesaid shall be reduced to standard acres calculated according to the minimum of the proportions applicable to the crops concerned”

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அரசாங்கத் தரப்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தத் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கார்டமம் சற்று அதிக வருவாய் கொடுக்கக்கூடிய பயிர். ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்பது மூன்றில் ஒரு பங்கு ஏக்கர் என்றிருந்தால் கூட பரவாயில்லை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். டர்மரிக்-கை எடுத்துவிட்டார்கள். ஸ்லாப்ஸ் எல்லாம் மாறி வருவதால் இந்தக் கிளாஸ், க்ளாஸ் 5 இவற்றில் வரும்படியான திருத்தங்களைப் பிரேரேபித்தால்தான் தங்கள் கருத்துக்களுக்கு ஒத்ததாக சட்ட வரைவு அமைய முடியும்.

What is here is contrary to what the Hon. Minister has said at the outset. He has said that he had exempted turmeric, etc., and certain other crops.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நான் ஏற்கனவே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி பெற்றுச் சொன்ன, டர்மரிக் (மஞ்சள்) மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள வரி விலக்கப்பட்டுள்ளதால் அதை இதிலிருந்து விலக்கி விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் சில்லீஸ் (மிளகாய்) மீது போடப்பட்டிருப்பதற்கும் விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று பிரேரேபிக்கிறேன்.

மாங்காய் மீது போடப்பட்டிருப்பதற்கும் இந்த வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

So, I move—

‘That the following item in the amendment moved by me be deleted :—

(1) .iv) one-third of an acre of land used for growing turmeric, or

(2) (iv-a) one-half of an acre of land used for growing chillies, or”

[1971 சூலை 30]

Sir, I also move—

“ That in clause 2—Item (iv-i) one acre of land used for growing mango, or ” be deleted.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஏலக்காய் தோட்டம் வைத்திருப்பவர்கள் பெரிய தனவந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் அதிகப்படியான வருமானம் வருகிறது. ஆகவே ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்பது ஒரு ஏக்கருக்குக் கூட கம்மியாக இருந்தால் பொருத்தமாகயிருக்கும். ஏற்கனவே வரிபோட்டு நிறைவேற்றிய சட்டத்தில் ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்பது 11/5 ஏக்கர் என்றிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : “கன்வர்ஷன் பாக்டரில்” இவைகள் எல்லாம் விலக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வரி விலக்கு என்றால், “கன்வர்ஷன் பாக்டரில்” விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஏற்கனவே மூலச் சட்டத்தில், In the original Act, 1 1/5) என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது நமக்கு திருத்தமாக வந்திருப்பது 1 2/3 என்றிருக்கிறது. அது இன்னும் குறைவாக யிருந்திருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஏற்கனவேயிருந்ததைவிட அதிகப்படுத்திக் காட்டியிருப்பதால் வருவாய் அதிகமுள்ள சில பயிர்கள்பற்றி இம்மாதிரி கருத்தோட்டம் வந்திருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட என் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இது கன்வர்ஷன் பாக்டருக்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரில் எவ்வளவு வருமானம் வரும் என்று கணக்கெடுத்து ஒவ்வொரு பயிருக்கும் எவ்வளவு வரும் என்று கணக்கெடுத்து ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரைப் பிரித்திருக்கிறோம். ஏலக்காய் பற்றி சொல்லப்பட்டது. அது கன்வர்ஷன் பாக்டருக்காக, கம்பவுண்டிங்குக்காக தவிர வேறு எதற்கும் இல்லை. குறைந்த அளவிற்கு வைத்திருப்பவர்களுக்குத்தான் வரும். பெரிய அளவில் உள்ளவர்கள் வரியின்கீழ் வந்துவிடுவார்கள். ஆகவே இதில் பெரிய தவறுதல் ஏற்பட்டு விடாது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தேயிலைத் தோட்டங்களுக்குச் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னேன் முன்னால் 15 ஏக்கர் தேயிலை வைத்திருந்தால் 25 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று வந்தது பழைய கணக்குப்படி. இப்போது அது 19 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராக குறைந்து விடுகிறது. நம் வரி விகிதப்படி முன்னால் ரூ. 437.50 என்றிருந்த வரி இப்போது ரூ. 225 குறைகிறது. கம்பவுண்டிங் ஸிஸ்டத்தில் முன்னிலிருந்த சத விகிதத்தை மாற்றியிருப்பதால் ரூ. 225, 15 ஏக்கர் தேயிலைத் தோட்டம் போட்டவர்களுக்கு வரி குறைகிறது. அதுபற்றி என்ன சொல்கிறார்கள்?

1971 சூலை 30]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கார்டமம்—க்குச் சொன்னது தேயிலைக்கும் பொருந்தும். குறைக்க வேண்டுமென்று குறைக்கவில்லை. கன்வர்ஷன் பாக்டருக்காக எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டதே தவிர, சலுகை கொடுத்ததாக ஆகாது. வருமானத்தைக் கணக்கெடுத்து அதன் பிரகாரம் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய மாறுதல் ஏற்பட்டுவிடாது. தேயிலையைப் பொறுத்து, சாதாரணமாக 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்குள் இருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். பெரிய ஸ்டேட்காரர்களுக்கு அதிக வரி விதிக்கப்படுகிறது. 60 பைசா என்று கூட வரி போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த வரி அவர்களுக்குச் சலுகை கொடுத்ததாக இருக்காது. ஆகவே அரசாங்கம் கொடுத்துள்ளதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Hon. Minister is so generous enough to exempt the mangoes from the conversion factor. He should have shown the same sympathy to bananas. It is also an equally tasty fruit. It is very important fruit and it is supposed to be the poor man's apple. It is not proper on the part of the Government not to revise the conversion table for bananas. The same sympathy is to be shown to bananas also.

So far as tobacco is concerned, one standard acre is equal to one acre. I am sure tobacco growers get more money than the banana growers. Banana has to face many risks and definitely extends upto 15 or 16 months. You cannot harvest the crop within 12 months. So, it suffers so many difficulties. I hope and still believe and expect the Hon. Minister to show some sympathy to the bananas and see that the conversion table is amended.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, புகையிலைக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று கன்வர்ஷன் பாக்டர் வைத்து இருக்கிறோம். அதேபோல் பனானுக்கு ஏன் சலுகை கொடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். புகையிலைக்கு எக்ஸைஸ் டியூட்டி இருக்கிறது. பனானுக்கு எக்ஸைஸ் டியூட்டி கிடையாது. இதை ஆராய்ந்து பார்த்துத்தான் இந்தச் சலுகை கொடுத்து இருக்கிறோம். அதையும் திருத்திக்கொண்டு கன்வர்ஷன் பாக்டர், வாழைப்பழத்திற்கு விலக்களிக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு வரி விலக்கு இல்லை, என்று சொல்லி, திருத்திய வாறு இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ம, மா, மி-க்கு விலக்கு அளித்து இருக்கிறபோது, மெய் எழுத்தில் முதல் எழுத்தான க-க்கு ஏன் விலக்களிக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். (மஞ்சள், மாங்காய், மிளகாய் : ம, மா, மி):

[1971 சூலை 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாமிக்கு கொடுத்து விட்டார்கள் என்று சொல்லி விடாதீர்கள்.

The amendments of Thiru K. T. K. Thangamani, Thiru James, Thirumathi T. N. Anandanayaki and Thiru K. P. Gopal were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: The question is—

That the following items in the Government amendment, viz.—

(1) “(iv) one-third of an acre of land used for growing turmeric, or ” and

(2) “ (iv-d) one half of an acre of land used for growing chillies, or ” be deleted and

(3) “ In clause 2 item (iv-i) one acre of land used for growing mango, or ” be deleted.

The amendment was put and carried.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் பெரிய மனது படுத்தி வெற்றிலைக்கு விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அந்தத் திருத்தத்தை அரசாங்கத் தரப்பில் முன்மொழிகிறேன்.

“வெற்றிலைக்கு கம்பெளண்டிங் பாக்டரிலிருந்து ஒன் போர்ட் ஆப் தி ஏக்கர் என்று இருக்கிறது. இப்போது அதை நீக்கி விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.” இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Sir, I move—

That item (ii) “one-fourth of an acre of land used for growing betel-vine, or ” be deleted.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, வெற்றிலைக்கு கனிவு காட்டும்போது, முக்கணிகளில் ஒன்றான வாழைக்கு கனிவு காட்டக்கூடாதா? எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கேட்கிறார்கள் என்பதற்காக இல்லை என்று சொல்கிறீர்களா? கொஞ்சம் கருணை காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சி, ஆளும் கட்சி என்ற பாகுபாடு இல்லாமல், எல்லோரும் சேர்ந்து சட்டசபையில் உட்கார்ந்து கொண்டு, எல்லோருக்கும் ஏற்றதாக எது நல்லது, கெட்டது என்று பரிசீலித்து செய்து இருக்கிறோம். எல்லோரும் சொன்ன கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு பல வற்றிற்கு சலுகை தந்து இருக்கிறோம். அதற்குப் பாராட்டி இருக்கலாம். அதை விட்டு எது முடியாது என்று சொன்னோமோ அதையே திரும்பக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1971 ஜூலை 30]

MR. SPEAKER: The question is—

That item (ii) “one-fourth of an acre of land used for growing betel-vine, or” be deleted.

The amendment was put and carried.

The Government, amendment as amended, was put and carried.

Clause 2, as amended, was put and carried.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4.

MR. SPEAKER: The question is—

“That Clause 4 do stand part of the Bill”.

THIRU J. JAMES: Sir, I move—

“In the proposed sub-section (1) of Section 65 of the Principal Act, for the words “twenty standard acres”, substitute the words “fifty standard acres”.

The amendment was duly seconded.

THIRU K. P. GOPAL: Sir, I move—

“In the proposed sub-section (1) of Section 65 of the Principal Act, for the words “twenty standard acres, whether such land is grown with plantation or non-plantation” substitute the words “thirty standard acres grown with plantation crop.”

The amendment was duly amended.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I move—

For the words in the proposed sub-section (1) “twenty standard acres” substitute the words “sixty standard acres”.

The amendment was duly seconded.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Sir, I move—

“That in clause 4, in the proposed sub-section (1) of section 65, for the words “twenty standard acres”, substitute the words “thirty standard acres”

The amendments of Thiru James and Thiru Gopal were, by leave, withdrawn.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I am really extremely happy that the Government came forward to raise the compounding standard acres from 20 to 30. I appreciate the Hon. Minister for this kind gesture. I feel that there should be some difference between plantation and non-plantation crops. That could have really helped smaller agriculturists. As the Hon. Minister mentioned, nobody can have an economic plantation area, if it is

[1971 சூலை 30]

below 50 acres. They can come under the slab system. So far as the agriculturists are concerned, they could have been shown some more preference by dividing these two classes—plantation and non-plantation crops.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, அங்கத் தினர் அவர்கள் சொல்கிற திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி பாகுபாடு படுத்துவதற்கு இல்லை. வருமானத்தை பொறுத்தவரையில் விவசாய வருமான வரி போடுகிறோமே தவிர விளைவைப் பொறுத்து அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

The amendment of Thirumathi T. N. Ananthanayaki was, by leave, withdrawn.

The Government amendment was put and carried.

Clause 4, as amended, was put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That clause 5 do stand part of the Bill ”.

THIRU J. JAMES : Sir, I move—

In the proposed Part II of the Schedule for the entries (2), (3) and (4), substitute the following—

(2) On the next $2\frac{1}{2}$ standard acres—3 00.

(3) On the next 5 standard acres—6 00.

(4) On the next 5 standard acres—9 00.

The amendment was duly seconded.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, I move—

“ Delete entry (b) ”

The amendment was duly seconded.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, I move—

In the Schedule to the Principal Act, for items (5) to (9) substitute the following :—

“ (5) On the next Rs. 5,000 of total agricultural income—Twenty paise in the rupee.

(6) On the next Rs. 10,000 of total agricultural income—Twenty-five paise in the rupee.

(7) On the next Rs. 20,000 of total agricultural income—Thirty paise in the rupee.

(8) On the next Rs. 50,000 of total agricultural income—Thirty-five paise in the rupee.

(9) On the balance of total agricultural income—Forty paise in the rupee ”.

The amendment was duly seconded.

1971 சூலை 30]

THIRU K. P. GOPAL : Sir, I move—

“ In the proposed amendment to Part II of the Schedule, for the words and figure “ On the next 5 standard acres ” in item (4) substitute the words “ On the balance of standard acres ”.

The amendment was duly seconded.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM : Sir, I move the following amendment—

“ In Clause 5,—

(1) in sub-clause (a), for items (6) to (9), substitute the following items, namely :—

“ (6) On the next Rs. 5,000 of total agricultural income—Thirty-five paise in the rupee.

(7) On the next Rs. 10,000 of total agricultural income—Forty-five Paise in the rupee.

(8) On the next Rs. 15,000 of total agricultural income—Fifty Paise in the rupee.

(9) On the balance of total agricultural income—Fifty five Paise in the rupee :”;

(2) in sub-clause (b), in the proposed Part II, for items (3) and (4), substitute the following items, namely :—

“ (3) On the next 5 standard acres—Rs. 25.00.

(4) On the next 5 standard acres—Rs. 35.00.

(5) On the next 5 standard acres—Rs. 45.00.

(6) On the next 5 standard acres—Rs. 60.00 :”.

தலைவரவர்களே, இந்தப் பிரிவை நான் முன்மொழிந்துள்ள திருத்தப்படி திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதல் 7 1/2 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் வரை வரி இல்லை.

அடுத்த, 2 1/2 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்கு ரூ. 15.

அதற்கு அடுத்த, 5 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்கு ரூ. 30 என்று இருப்பதை ரூ. 25 என்று திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

அதற்கு அடுத்த 5 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்கு ரூ. 45 என்று இருப்பதை ரூ. 35 என்று திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

அதற்கு அடுத்த 5 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்கு ஸ்லாப் எதுவும் சொல்லவில்லை. புதியதாக திருத்தம் சொல்வது ரூ. 45.

அதற்கு அடுத்த 5 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்கு ஸ்லாப் இந்த பில்லில் இல்லை. அதற்கு புதியதாக ரூ. 60 என்று திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

அதே போல், முதல் ரூ. 4,000-க்கு இப்போது வரியில்லை.

அதற்கு அடுத்து இருக்கும் ரூ. 1,000-க்கு 5 பைசா வரி விதிக்கப்படும்.

[1971 சூலை 30]

அதற்கு அடுத்து இருக்கும் ரூ. 5,000-க்கு 15 பைசா வரி விதிக்கப்படும்.

அதற்கு அடுத்து இருக்கும் ரூ. 5,000-க்கு 20 பைசா வரி விதிக்கப்படும்.

அதற்கு அடுத்து இருக்கும் ரூ. 5,000-க்கு 30 பைசா வரி விதிக்கப்படும்.

அதற்கு அடுத்து இருக்கும் ரூ. 5,000-க்கு 35 பைசா வரி விதிக்கப்படும்.

அதற்கு அடுத்து இருக்கும் ரூ. 10,000-க்கு 45 பைசா வரி விதிக்கப்படும்.

அதற்கு அடுத்து இருக்கும் ரூ. 15,000-க்கு 50 பைசா வரி விதிக்கப்படும்.

அதற்கு மேல் வருகிற வருமானத்திற்கு 55 பைசா வரி விதிக்கப்படும்.

இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று முன் மொழிகிறேன்.

The amendment of Thiru J. James was, by leave, withdrawn.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இந்தத் திருத்தங்களைப் பற்றி ஏற்கனவே மொத்தமாக சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது பேசியிருக்கிறேன். மீண்டும் இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுவதெல்லாம், முன்பு 12½ ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் வரையில் வைத்திருந்ததை இப்போது 7½ ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்குக் குறைத்துவிட்டார்கள். இதற்கு முன்பிருந்த சட்டத்தில் 7½ ஏக்கருக்கு மேல் 12½ ஏக்கருக்குள் இருப்பதற்கு ரூ. 11.25 என்று இருந்தது, இப்போது ரூ. 15 ஆக உயர்த்தப்பட்டுவிட்டது. அதற்கு மேலே 10 ஏக்கர் வரையில் ரூ. 18.75 வரை போட்டிருந்தது, இப்போது ஐந்து ஏக்கர் வரையில் குறைக்கப்பட்டு ரூ. 25 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் “பணப்பயிர் வைப்பதற்குத் தான் வரி போடுவோம்” என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு உள்ளநிலை எப்படி இருக்கிறது என்றால், ஏழரை ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருந்தால் அந்த விவசாயி நெற்பயிர் போட்டால்கூட வரி கட்ட வேண்டிய நிலை இப்போது ஏற்படுகிறது. பணப்பயிர் போடுகின்றவர்களுக்குத்தான் வரி என்று சொல்லிவிட்டு இப்போது நெற்பயிர் போடுகின்றவர்களுக்கும் வரி என்று இருந்தால் விவசாயத்தை விளங்கவைக்கப் போகிறோமோ அல்லது விவசாயத்தை ஒடுக்கப்போகிறோமோ என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். உணவுப் பிரச்சினை மிகமிக முக்கியமானது. உணவு உற்பத்தி அதிகமாகிக் கொண்டே போகும் போது விலையும் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. உற்பத்திச் செலவும் நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கொண்டே போகும் இந்த நேரத்தில் இப்படி மேலும் மேலும் புதிய அல்லது கூடுதலான வரிகளைப் போட்டுக் கொண்டிருந்தால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டத்திற்குள்ளாவார்கள். இந்த வரிபற்றி

1971 சூலை 30]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

வரவு செலவு திட்டத்தில் சொல்லப்படவில்லை. எந்தக் காரணத்தினாலோ அதற்குப் பிறகு யோசித்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். எனவே இதை எதிர்க்கிறேன். இப்போது கூட இதுபற்றி சற்று யோசித்துப் பார்த்து உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு பழைய வரிகளே போதும். புதிய வரிகள் தேவையில்லை என்று அறிவிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வந்தால் நன்மையாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, சோஷலிஸ சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றவர்கள் புதிய வரிவிதிப்புகளை எதிர்க்கமாட்டார்கள் என்றுதான் அரசாங்கம் எதிர்பார்த்தது. போடப்பட்டுள்ள இந்த வரிகள் ஏழைகளை எந்தவிதத்திலும் பாதிக்கக்கூடியதல்ல. பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்களைத் தான் இது தொடருக்கிறது. ஏன் ரூ. 11.25 என்று இருந்ததை ரூ. 15 என்று உயர்த்தினார்கள் என்று கேட்டார்கள். அரசாங்கத்தின் வருமானத்திற்காகத்தான் ஏற்றி னோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு அம்மையார் அவர்களுடைய திருத்தத்தை ஏற்பதற்கில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி அவர்கள் தங்கள் திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறார்களா?

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : No amount of argument is going to cut ice. So, I am not pressing my amendment.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி, திரு. கே. பி. கோபால் திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியோர் கொண்டுவந்துள்ள திருத்தங்கள் வற்புறுத்தப்படவில்லை. பேரவையின் அனுமதியுடன் அவை திரும்பப் பெறப்பட்டன.

அரசினர் திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

Clause 5, as amended, was put and carried.

Clause 1.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That clause 1 do stand part of the Bill ”.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM : Sir, I move the following amendment :—

For Clause 1, substitute the following clause, namely :—

“ 1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1971—

(2) It shall come into force on the 1st April 1972”.

The amendment was put and carried.

[Thiru P. U. Shanmugham] [1971 சூலை 30]

Clause 1, as amended, was put and carried.

The Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM: Sir, I move—

“That the Bill, as amended, be passed.”

MR. SPEAKER: The hon. Member Dr. H. V. Hande may now speak.

DR. H. V. HANDE: I just want to seek an information whether the Central Government or Planning Commission had asked this Government to raise the resources of this State through this agricultural income-tax or on what basis. I suppose the Hon. Chief Minister who is also the Finance Minister will enlighten us on this point. May I know whether instructions were received by this Government that agricultural income-tax should be levied and our resources should be augmented? If it is possible to give the details, I would like the Hon. Minister to give them.....

MR. SPEAKER: The hon. Member cannot ask such questions. How can he ask whether the Central Government had asked the State Government to raise resources? That is not correct.

DR. H. V. HANDE: Even during the third reading of the Bill, we can object to the Bill. The Bill is before the House and we are entitled to express our views.

MR. SPEAKER: The hon. Member is not expected.....

DR. H. V. HANDE: I request the Chair also to allow us to let us know this particular information viz., on what basis they want this tax to be levied. If the Hon. Minister is willing to give the answer, I would be happy. I think the Chair need not be rigid.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மத்திய அரசுக்கும் நாம் இப்போது விதிக்க இருக்கும் இந்த வரி களுக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. நமது வருவாயை பெருக்குவதற்காகத்தான் நாம் வரியை விதிக்கிறோம்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள், பல விதிவிலக்குகளை அளித்திருக்கிறார்கள். பாராட்டவும் நன்றிசொல்லவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் நிலங்கள்-பயிர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் அடங்கல்கள், சிட்டாக்கள் எல்லாம் கிராம மணியமும் கணக்குப் பிள்ளையும் வைத்திருக்கின்றார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், ஒரு புதிய “பாரம்” தயார் செய்து விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்படும் என்று. அதில் என்ன பயிர் வைக்கின்றார்கள் என்று கிராம கணக்குப்பிள்ளைகள் எழுதும்போது, விவசாயிகளுடைய கையெழுத்தும் வாங்கப்பட்டால் நன்றாக இருக்கும்.

1971 சூலை 30]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் நடத்தும்போது, கீழ் மட்டத்தில் உள்ள அதிகாரிகளை நம்பித்தான் அரசாங்கம் நடத்தமுடியும். எனவே அவர்கள் தயாரிக்கும் ரெகார்டுகளில் விவசாயிகளுடைய கையெழுத்தை வைப்பது என்பது இயலாது. அரசாங்கம் பாரம் தயார் செய்து கொடுக்கும் என்று சொன்னது, வருமான வரி கட்டுவதற்கான அறிக்கையை வருமானவரி அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்படும் ரிப்போர்டை எப்படி தயாரிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் ஒரு பாரம் தயார் செய்து தரப்படும் என்று குறிப்பிட்டேன். இதை விவசாயிகள் பூர்த்தி செய்துகொடுத்தால் அதற்குப் பிறகு வரி விதிப்பு அதிகாரிகள் மணியக்காரர்-கணக்குப்பிள்ளையிடமுள்ள ரெகார்டுகளுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்த்து அதிகாரிகள் வரி விதிப்பார்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : பேரவைத் தலைவரவர்களே, சலுகைகளுக்காக நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இந்த ரிட்டர்ன்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இன்கம்டாக்ஸ் கணக்கில் “டிபர்சியேஷன் வால்யூ”, “மெய்ன்டனென்ஸ் ஆஃப் மெஷின் டிராக்டர் இவற்றையெல்லாம் ஒரு ஐடமாகக் கொடுக்கிறார்கள். அரசாங்கம் பாரம் போடும்போது இவற்றையும் அவற்றில் குறிப்பிட்டால் பிரயோசனப்படும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இது ஒரு யோசனை. அதன் மீது ஒரு உத்தரவாதமும் கொடுப்பதற்கில்லை.

பேரவைத் தலைவரவர்களே, “இச் சட்டமுன் வடிவு திருத்தப் பட்டபடி சட்டமாக்கப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

திர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்டமுன் வடிவு, திருத்தப்பட்டபடி, சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு விற்பனை வரி (மேல்வரி) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/1971)

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே

“தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு விற்பனை வரி (மேல்வரி) சட்ட முன் வடிவு * (சட்டப் பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண் 22/1971) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன் மொழிகிறேன்.

THIRU A. SUBRAMANIAM : Sir, I move the amendment standing in my name, viz.—

“That the Tamil Nadu Sales Tax (Surcharge) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 22 of 1971) be circulated for eliciting public opinion thereon”.

The amendment was duly seconded.

1971-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 12-ந்தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.